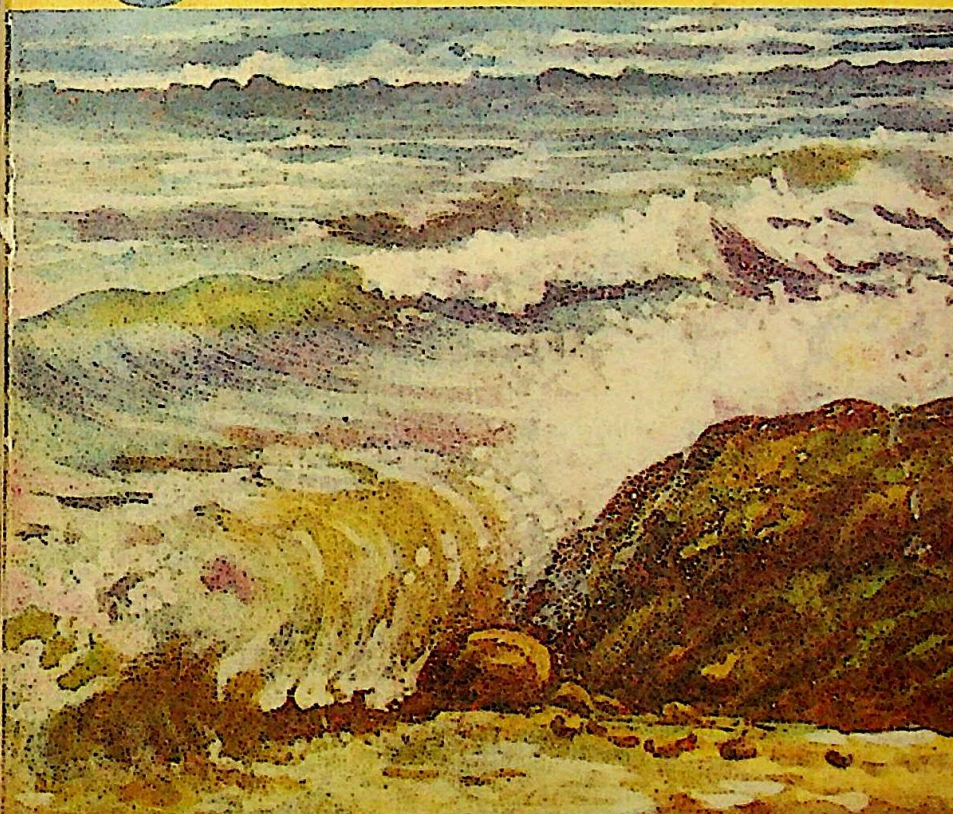

கடல் துமி

பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி

இது புதுமை யுகம். எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் காண்கிறோம். இவ் வகையில் இந்தக் கவிதைத் தொகுதி இதுவரை இல்லாத ஒரு புதுமையாகக் காண்கிறது.

இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் நூதனப் போக்கும், நுண்ணிய கருத்தும், புது வகையான பொருட் செறிவும் கொண்டவையாகும்.

இதில் சின்னஞ்சிறு விஷயங்களும், சாதாரண மாக மனிதர்கள் காணத் தவறும் சம்பவங்களும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஏதோ ஒரு தத்துவம் இழையோடுகிறது.

மதுரப் பிழ் இயல் - ஸ் பா கன் - அயர் கெட்டு
யமக் கஞ்சுடன் அன் னாய்.

சு மா இ லு ய் ம லு
12. 11. 68

க ட ல் து மி

பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி

விற்பனை கேந்திரம் :
ஹிக்கின்பாதம்ஸ் (பி) லிமிடெட்
சென்னை-2.

கடல் துமி.

முதல் பதிப்பு: 1968

விலை ரூ. 3-25

அச்சிட்டது : ஜூபிலி பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-34.

பொருளடக்கம்

பொருள்	பக்கம்
முன்னுரை	... 3
ஆசிரியரைப் பற்றி	... 7
தமிழ்த் தாயே	... 10
வாழ்க்கையில் உயரவே	... 11
வேறில்லை	... 12
செயல்தானே	... 13
ஏனோ இத்தன்மை	... 14
வேண்டியே வாழ்வோம்	... 15
யார் திறனாலே ?	... 16
பலநாள் ஆகும்	... 17
ஆகாததும் ஒன்று உண்டோ ?	... 18
மறந்தோமோ அகந்தைதன்னை	... 19
அகந்தை அகற்றி	... 20
விந்தையன்றோ இவ்வியல்பு	... 21
அன்பு	... 22
துன்பு	... 23
குணமே பணம்	... 24
உண்மை மனிதன்	... 25
எம்மையேன் ஏசுவீர்	... 26
சத்தம் போடு பலமாக	... 27
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ?	... 28
துடிக்குதென் நெஞ்சம்	... 29
முரண்கள் எத்தனையோ ?	... 30
என் நிழலே	... 31
பஞ்சம் இல்லை தரணியிலே	... 32
ஓர் புதிதே	... 33
விழையிலாச் செல்வன்	... 34

பாட்லி வாலா	...	35
ஒவ்வாத இந்த நிலை	...	37
சேவை	...	38
கருணை லக்ஷ்மி	...	39
விலங்கினம் காண்மின்	...	45
ஒளிதானே	...	46
நிறைந்துள்ள உண்மை அவனே	...	47
பரஞ்சோதி எம் தெய்வம்	...	48
குற்றம் உணரார்	...	49
யந்திரம் போல மனிதனும்	...	50
இறைவனே அருள்புரி	...	51
பயனென்ன ?	...	52
காலம் மாறிப்போச்சு	...	53
பதவியில் இருந்தாலன்றோ	...	57
பதவியை விட்டால்	...	58
தூர்க்கிரூர், தூர்க்கிரூர்	...	59
ஈசனாய் இருந்தபொழுதும்	...	61
எப்படித் தூங்குகின்றீர் ?	...	62
எங்கும் நிறைவது	...	63
கற்பூரம்	...	64
தீபாவளி	...	65
வானத்தில் தீவாளி	...	67
ஐம்பெரும் பூதம்	...	68
உருவம் இல்லை	...	69
சந்தியா	...	70
கடல்	...	71
இனியதோர் செயல் செய்வோமேல்	...	72
ஏன் ?	...	78
மாறிடுவார் நாள் வருமேல்	...	74
தளர்ந்திடாதீர்	...	75
இயற்கை — செயற்கை	...	76

ஊமை மைஞ்	...	77
எலி	...	78
அணில்	...	80
ஆறு ருதுக்கள்	...	81
விபரீதம் வேறும் உண்டோ ?	...	83
உலகனைத்தும் கவிதை மயம்	...	85
தாய்மை அழகு	...	87
தோட்டக்காரா, தோட்டக்காரா	...	88
கண்ணன் உள்ளம்	...	89
புன்னகை	...	90
அழுவார் ஒரு நாள் இது திண்ணம்	...	91
தூய்மையின் வடிவம்	...	92
இந்நாட்டைக் காத்திடவே	...	93
பாரத ரத்னம்	...	94
சத்தியத்தின் வெற்றி	...	97
தியாகம் புரிவோம்	...	101
நான் ஏன் பிறந்தேன் (தத்வஞானி)	...	105
தமிழ்த் தேவி	...	114
கடன் ஒன்று	...	115
துமிகள்	...	116
தமிழ்க் கிளி—தாலாட்டு	...	122

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

முன்னுரை

கவிதா ரத்னம் ஸ்ரீமதி ஹா. சி. வாலம்.

இது புதுமை யுகம். எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் காண்கிறோம். சாதாரணப் பொருள்களில்கூட புதுமை மிளிரக் காண்கிறோம். விஞ்ஞானத்தில் புதுமை. இலக்கியத்தில் புதுமை. தொழில் துறையில் புதுமை. இப்படியாக தற்காலத்தில் புதுமை ஆட்சி செய்யாத இடமே இல்லை என்று சொல்லலாம். இவ்வகையில் இந்த கவிதைத் தொகுதி இதுவரை இல்லாத ஒரு புதுமையாகக் காண்கிறது.

முதலில் இதன் பெயரே “கடல் துழி” என்று புதுமையாகத் தொனிக் கிறது. எல்லாவற்றிலும் புதிது புதிதாக எதையாவது செய்துகொண்டிருக்க வேண் டும் என்று விரும்புபவர்கள் எதையும் புது நோக்குடன்தான் செய்வார்கள். அவ் வகையில் இந்தக் கவிதைத் தொகுதிக்கு, கணவர் எழுதிய நூலுக்கு, மனைவி

முன்னுரை எழுதுவதே புதுமையாகும். இந்தப் புதுமையைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பியவர் இந்த நூலின் ஆசிரியராகிய திரு. பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி அவர்கள்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள் திரு. பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி அவர்களால் அவ்வப்பொழுது மனதில் சின்னஞ்சிறு சலனங்களோ, உள்ளக் கிளர்ச்சியோ ஏற்பட்ட பொழுது எழுதப்பட்டவையாகும். இவைகள் நூதனமான போக்கும், நுண்ணிய கருத்தும், புதுவகையான பொருட்செறிவும் கொண்டவையாகும். இவை யாப்பிலக்கண அணிக்குள் அடங்கா. ஆயினும் லயம், மெட்டு முதலியவைகளுடன் படிப்பதற்கு எளிமையாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளத்தில் தோன்றும் கருத்துக்கே முக்கியத்வம் கொடுத்தபடியால், கருத்தாழத்தை விரும்புபவர்கள் இதனை நன்கு ரசிப்பார்கள்.

கவிதை என்பது பலவகைப்படும். யாப்பிலக்கணம் வழுவாது கவிதை அமைப்பது ஒரு மரபு. யாப்பிலக்கணமே இல்லாது கவிதை அமைப்பது என்பது தற்காலத்தில் கிளம்பியிருக்கிற மற்றொரு மரபு. இந்தக் கவிதைத் தொகுதி இவ்விரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்டது. இவைகளுள் சிற்சில இடங்களில் எதுகை, மோனை, பிராசம் முதலியவை அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. சிற்சில இடங்களில் கருத்துச் செறிவால் இவைகள் இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இதுவே இந்நூலுக்கு ஒரு புதுமையைக் கொடுக்கிறது.

இதில் சின்னஞ்சிறு விஷயங்கள் சாதாரணமாக மனிதர்கள் காணத்தவறும் சம்பவங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. மழையில் விழுந்த குடிசை (விழையிலாச் செல்வன்) முன்புதரில் தனியாகக் கத்தும் பறவை (ஊமை மைனா), கடலைப் பார்த்து கேட்கப்படும் கேள்வி, எலி ஆகியவற்றை பற்றி பாடியிருப்பவை நூதனமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஏதோ ஒரு தத்வம் இழையோடுகிறது. இந்தப்

பாடல்களில் மனத்தில் எழும்பிய உணர்ச்சிகளே முக்கியமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. தினமும், வாசலில் கத்திக் கொண்டு போகும் “ பாட்லிவாலா ” விற்கும் ஒரு பாட்டு, கையை மாற்றாமல் ஒரே கையை தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு தூங்கும் “ ரங்கநாதருக்கும் ” ஒரு பாட்டு-முதலியன புதிதாகத் தோன்றுகின்றன.

“ நான் ஏன் பிறந்தேன் ஜகதீசா ” சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. “ கருணைலக்ஷ்மி ” ஏழைத் தொழிலாளியின் கருணை உள்ளத்தை உள்ளபடி சித்திரித்துக் காட்டுகிறது. இறந்த காலத்தின் சிறப்பையும் தற்காலத்தின் இன்னல்களையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது மனித இயல்பு. “ காலம் மாறிப்போச்சு ” என்ற கவிதையில் இந்த இரண்டு இயல்புகளும் அழகாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பாடல்களில் ஆங்காங்கே நகைச்சுவையும் மிரளக் காணலாம். தமிழ்த் தாயை வணங்கி ஆரம்பித்த நூலை தமிழ்க் கிளிக்குத் தாலாட்டுப் பாட்டுடன் முடிப்பதும் அருமையாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாகவே, ஒவ்வொரு கவிதையிலும் ஒவ்வொரு தனிச் சிறப்பைக் காணலாம். இந்தப் பாடல்களுக்கு ஆங்கில ஆக்கமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

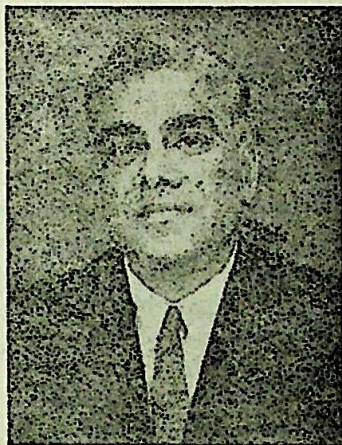
தமிழ் அன்பர்கள் பாடலின் கருத்துக்காகவும் கவிதை உள்ளத்தின் உணர்ச்சிக்காகவும், இந்தக் கவிதைத் தொகுதியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எத்தனையோ காரியாலய அலுவல்களுக்கு இடையே இவைகள் எழுதப்பட்டவையாகும். குற்றம் குறைகள் இருப்பின், பெரியவர்கள் பொறுக்கவேண்டும்.

நான்தான் இதற்கு முன்னுரை எழுத வேண்டுமென்று என் கணவர் திரு. பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் வற்புறுத்தியபடியால், துணிந்து எழுதலானேன். இந்தப் புதுமைத் துணிச்சலையும் பொறுக்கும்படி அன்பர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

கடல் துளிகள் போன்று அவ்வப்பொழுது ஏற்பட்ட சின்னஞ்சிறு மனச் சலனங்களே கவிதையாக உருப்பெற்றிருப்பதால் இதற்கு “கடல் துமி” என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “துமி” என்பது கம்பன் வாக்கு. அதுவும் ஒரு புது நோக்குடன் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திவலைகளை ரசித்து ஆதரிக்குமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11, கொலாபா சேம்பர்ஸ் }
பம்பாய் (5) BR }

ஹா. கி. வாலம்
(11-6-67)

ஆசிரியரைப் பற்றி :

தொழில் துறையில் பொறி இயல் வல்லுநரான இந்நூலின் ஆசிரியர் திரு. பி.எஸ். கிருஷ்ணசாமி (பி.யீ. எம்.ஐ.யீ. எம்.ஐ.எஸ்.) தற்பொழுது மிலிடெரி என்ஜினீர் சர்வீஸில் சூப்பரெண்டென்டிங் ஸர்வேயர் ஆப் ஹொர்க்ஸ்—ஆக பம்பாயில் பணியாற்றி வருகிறார். அன்றாடத் தொழில் அலுவல்களுக்குப் பிறகு அவ்வப்பொழுது கிடைக்கும் அவகாசத்தை இலக்கியப் பணியிலும், சமூகத் தொண்டிலும் ஈடுபடுத்தும் இயல்பு உள்ள இவர் தன் மனதில் ஏற்படும் எண்ணங்களை கவிதையாகவோ, வசனத்திலோ எழுதி வைத்துக்கொள்ளும் ஒரு இனிய பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டுள்ளார்—அதன் விளைவே இந்தப் புத்தகம்.

சின்னஞ்சிறு முயற்சிகளையும் விடாமல் பயின்றால், ஆன்ம திருப்தி அளிக்கும் வரையில் ஒரு குறிப்பிடக்கூடிய சாதனையில் கொண்டுவந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளவர் இவர். கல்விக்களஞ்சியமும் பல நூல்களுக்கு ஆசிரியையுமான

இவர் மனைவி கவிதா ரத்னம் ஸ்ரீமதி ஹா. கி. வா.லம் 1966—67 இரண்டு ஆண்டுகள்-மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அவர் பிழைப்பதும் அரிது என்ற சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. அப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஒன்றில், அவருடைய நோய் சூழ்நிலையால் பிரகர வேலை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த இந்த நூலுக்கு ஒரு முன்னுரையைச் சொல்லும்படி மனைவியைக் கேட்டு, அதை எழுதிவைத்துக் கொள்ளும் துணியையும் இவர் பெற்றிருந்தார்.

கணவன் எழுதிய நூலுக்கு மனைவி முன்னுரை எழுதுவதற்குக் காரணம் இதுவேதான்.

இவருடைய இந்நூல் போன்ற ஊற்றுத் துமி, முகில் துமி முதனிய மற்றும் பல நூல்கள் வெளிவர இருக்கின்றன.

கடல் துமி

பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி.

தமிழ்த் தாயே !

- தமிழைப் படித்தவன் நான் அல்லன்
தாயை மறந்தவன் நான் தானே ! 1
- மொழியைப் பயின்றவன் நான் அல்லன்
எதையும் பழித்தவன் நான் தானே ! 2
- தேனை நுகர்ந்தவன் நான் அல்லன்
தவிட்டை மென்றவன் நான் தானே ! 3
- அழகை அறிந்தவன் நான் அல்லன்
விழலுக் கிறைத்தவன் நான் தானே ! 4
- ஆர்வம் வளர்த்தவன் நான் அல்லன்
ஆசை வளர்த்தவன் நான் தானே ! 5
- கல்வி கற்றவன் நான் அல்லன்,
அல்லல் பட்டு உழன்றேனே ! 6
- கவிதை செய்தவன் நான் அல்லன்
உள்ளம் மலரான் நான் தானே ! 7
- எதுகை மோனை அறியேன் நான்
எதற்கும் அஞ்சேல் என்றாயே ! 8
- ஆசி பொழிந்த அருள்தாயே
அமரத் தன்மை அருள்வாயே ! 9
- என்னை மாற்றிய தமிழ்த்தாயே
இன்பணி செய்திட ஏவலிடு ! 10

வாழ்க்கையில் உயரவே !

- வாழ்க்கையில் உயரவே வழிகள் சிலவுள
கஷ்டம் வந்தால் கடவுளை நம்பு
இன்பம் வந்தால் இறைவனை மறவேல்
வேலை மிகுதியால் மனம் தளராதே ! 1
- செய்யும் பணியைத் திறனுடன் செய்க
செயல் சிறிதெனினும் ஊக்கமாய்ப் போற்று
அற்பச் செயலையும் கருத்துடன் செய்க
பெரியோர் பேச்சைத் தட்டிடல் வேண்டா ! 2
- ஊழியர் மனதைப் புண்படச் செய்யேல்
தொழில் நுட்பத்தை தூண்டி வளர்ப்பாய்
தப்புச் செய்தால் உடனே உணர்வாய்
நொண்டிச் சாக்குகள் என்றும் சொல்லேல் ! 3
- தூய்மை வாய்மை நெறி தவருதே
உயர்வு கிட்டிடில் கர்வம் அடையேல்
அரிய செயல்கள் மேலும் செய்வாய்
அன்பு அடக்கம் அணியாய்க் கொள்வாய் ! 4
- சொந்தப் பற்றை அறவே மறப்பாய்
நாடு மக்கள் நலனைக் கருதுவாய்
அரிய சேவை மேல்மேல் செய்வாய்
தன்னலம் மறந்து தரணிக்கே வாழ்வாய் ! 5

வேறில்லை

மதியை	இழந்தால்	அநியாயம்	
மனதை	இழப்போம்	ஐயமில்லை !	1
மனதை	இழந்தால்	அநியாயம்	
இதயம்	இழப்போம்	ஐயமில்லை !	2
இதயம்	இழந்தால்	அநியாயம்	
அன்பை	இழப்போம்	ஐயமில்லை !	3
அன்பை	இழந்தால்	அநியாயம்	
தன்மை	இழப்போம்	ஐயமில்லை !	4
தன்மை	இழந்தால்	அநியாயம்	
உண்மை	இழப்போம்	ஐயமில்லை !	5
உண்மை	இழந்தால்	அநியாயம்	
இழக்கப்	பொருளும்	வேறில்லை !	6

செயல்தானே !

உலகில் உயர்ந்தது செயல்தானே
கிருஷ்ணன் மதித்தது செயல்தானே
செயலைச் செய்தல் பெரும் வேள்வி
இதை அறியச் செய்தார் நம் காந்தி ! 1

தம் தம் தொழிலை எவர் செய்வார்
விருப்பும் வெறுப்பும் அதிலின்றி
நன்றே செய்வர் திறனுடனே
நன்மை தீமை அவர் கையினிலே ! 2

செயலால் அமைதி கிட்டினுமே
பயனைத் துறந்து புகுந்துவிட்டால்
கண்ணன் செய்த கீதை யுரைச்
சாரம் ஒன்றே இது தானே ! 3

ஏனோ இத்தன்மை !

நடக்கும் நிகழ்ச்சி அத்தனைக்கும்
விளக்கம் கேட்டால் மாளாது
அட, அடிக்கும் இக்கணம் பேய்க்காற்று
விடயம் அதன் பின் அமைதி நிலை ! 1

நடக்கும் என்று நினைப்போர்க்கு
நடவாமல் கொடுக்கும் நடுக்கமதை
நடவா என்று நினைப்போர்க்கு
நடந்தே காட்டி நகைத்துவிடும் ! 2

முனைந்து நினைத்துத் திட்டமிட்டால்
முறைத்து வீணாய் ஆகிவிடும்
வாளாய் வீணாய் இருந்துவிட்டால்
ஆளா இவனா எனக் கேட்கும் ! 3

உலகில் ஏனோ இத்தன்மை
இல்லம் இல்லம் இதுதானே
முறுவல் கொண்டே வாழ்ந்திடுவோம்
சிறிதும் இன்னல் அடையாமல் ! 4

வேண்டியே வாழ்வோம்

உறுதியுடன் வாழவே உணர்ச்சியும் வேண்டும்
 திறமையை வசமாக்க ஆற்றலும் வேண்டும்
 மறவாத மாட்சியும் கௌரவமும் வேண்டும்
 குறையாத கண்ணியம் என்றைக்கும் வேண்டும் ! 1

திடமுடன் ஈசனடி பணியவே வேண்டும்
 “கடனுண்டு பணிசெய்ய” இதை அறிந்திடல்
[வேண்டும் !

கடல் போலக் கவிதைகள் புனைந்திட வேண்டும்
 உடல் உயிர் ஆவிக்குச் சாந்தியும் வேண்டும் ! 2

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வேண்டியே வாழ்வோம்
 புது ஆண்டு முதல் நாளில் சிந்தனை செய்வோம்
 இதன் முன்னர் செய்ததை எடைதூக்கிப் பார்த்து
 முறை ஒன்றை அமைத்து மேல் காலடி வைப்போம் ! 3

யார் திறனாலே ?

சூரியன் மனைவி சுவர்ச்சகையாம்
சந்திரன் மனைவி ரோஹிணியாம்
அல்லும் பகலும் ரவி-சந்திரர்
ஒய்வு இன்றிச் சுற்றுகிறார் !

1

குடும்பம் என்பதை உணராமல்
வாழ்க்கை என்பதை நுகராமல்
மண்ணில் வாழும் மனிதர்க்கு
மாறி மாறி ஒளி தருவார்.

2

தெய்விக மனைவியர் மனம் தளரார்
தன்னலம் மறந்து இருக்கின்றார்
கண்ணிய முறையில் நடக்கின்றார்
உலக சுகமே அவர் சுகமும் !

3

உத்தம புருடர்கள் வாழ்வாரேல்
உத்தம மனைவியர் திறனாலே
இவர்கள் தியாகச் சிறப்பதனை
யாவரும் உணருதல் நன்றன்றே !

4

பல நாள் ஆகும் !

குழிதோண்டி, மண்வெட்டி, கல்லுடைத்துக்,
குழைத்துப்போட்டு
படிப்படியாய் கல்வைத்து, கலவை சேர்த்துக்
கூரைவேய்ந்து
உள்ளேயும், வெளியேயும், காரைபூசி, வர்ணவிதம்
தடவியபின்
பார்த்திடுவோம் - நகரமல்ல - ஓர் வீடு ! 1

இவ்விதமாய் வீடுகள் பல மட்டுமல்ல
சாலை, பள்ளி, பூங்காக்கள் அமைத்ததுடன்
வாணிகம், தொழில், மருத்துவ, வாகன, மண்டபங்கள்
சேர்ந்ததோர் நகரத்திற்கோ, பலநாள் ஆகும் ! 2

அவ்விதமே, பஸ்துறையில் தேர்ச்சிபெற்று
ஞானம், கல்வி, திறமை, இவற்றுடனே
மனிதனிவன் என்றுலகம் வியந்துகூற
உழைப்பு, ஆர்வம், செயல், முறையே உதவ
வேண்டும் ! 3

ஆகாததும் ஒன்று உண்டோ ?

முயற்சியால் வெற்றி திண்ணம்
தளர்ச்சியால் நடப்பதென்ன ? 1

முதுமையால் வருந்தல் வேண்டா
இளம் உள்ளம் படைத்து விட்டால் ! 2

கற்பதில் பற்றுக்கொண்டால்
சிறப்புடன் விளங்கலாமே ! 3

ஆர்வமே கொண்டுழைத்தால்
ஆகாததும் ஒன்று உண்டோ ? 4

மறந்தோமோ அகந்தை தன்னை !

பிறவியைக் கொடுத்தான் ஈசன்
மறதியும் சேர்த்தமைத்தான்
வினைந்தது என்னவென்றால்
பிறவியின் பயன் மறந்தோம் !

1

இதிலுமே பார்மின் விந்தை
எதிலுமே விதி விலக்கு
பரந்ததோர் உலகம் தன்னில்
மறந்தோமோ அகந்தை தன்னை ?

2

அகந்தை அகற்றி !

மனிதா, மமதை கொண்டாய் நீயே
 அதுதான் இயல்பு என்றாய் நீயே
 உண்மை இல்லை உணர்வாய் நீயே
 தன்மை ஒன்றே தரணியில் உண்டு ! 1

வண்மை, நேர்மை, சீர்மை யாவும்
 ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து திகழ்வான் எவனோ
 அவனே மனிதன் புனித மனிதன்
 அகந்தை யகற்றிப் பெருமை பெறுவாய் ! 2

விந்தையன்றோ இவ்வியல்பு !

மண்ணில் பிறந்த மானிடர்கள்
மண்ணின் பெருமை அறியவில்லை
விண்ணை நோக்கித் துதிக்கின்றார்
விந்தை யன்றோ இவ்வியல்பு !

1'

அன்னை அன்பில் வளர்ந்தோர்கள்
அன்பை அவள்பால் செலுத்தவில்லை
அன்பே சிவம் எனச் சொல்கின்றார்
விந்தை யன்றோ இவ்வியல்பு !

2'

தவறும் வழியில் முன்னேறியவர்
தவற்றை தாமே உணரவில்லை
தூய்மை வாய்மை என்கின்றார்
விந்தையன்றோ இவ்வியல்பு !

3'

இறைவன் அருளால் பலனடைந்தோர்
இறைவன் கருணை காணவில்லை
அறைவார் நான்தான் என்றெல்லாம்
விந்தையன்றோ இவ்வியல்பு !

4

அன்பு !

அன்பென்று உலகில் இல்லை
வம்பொன்றே இங்கு உண்டு
அன்றன்று தோன்றும் எண்ணம்
மாற்றியே ஆட்டிவைக்கும் !

1

பெற்றவர் உறவு பொய்யே
பிறந்தவர் பேச்சு வீணே
கொண்டவர் குலாவலெல்லாம்
எண்ணிடில் மாயை தானே !

2

தன்னலம் ஒன்றால் அன்றோ
தொனிக்குது இந்த அர்த்தம்
சிந்தித்து நோக்குவோமேல்
அகத்தியம் அன்பிற் குண்டு !

3

அன்பென்னும் அழியாச் செல்வம்
அவனியில் நிலவ வேண்டும்
தன்னலம் மறந்தால் கிடும்
பிறர் நலம் கருத்தில் கொண்டால் !

4

துன்பு

துன்பத்திற்கெல்லாம் துன்பம்
தாய்மையை அடையாத் துன்பம் !
இராப்பகல் துதித்து நின்றும்
இறைவனை அறியாத் துன்பம் !

1

சாந்தியை வேண்டி நின்றும்
மனப்புயலடிக்கும் துன்பம் !
பொழிந்திட அன்பிருந்தும்
அழித்திடும் கயமை துன்பம் !

2

பேச்சிலே சேவை பேசித்
தன்னலம் கருதும் துன்பம் !
துன்பங்கள் இவைகள் யாவும்
தூசியாய்ப் பறக்கும் தானே ?

3

குணமே பணம் !

குணம் உண்டாயின் பணமோ இல்லை
 பணம் உண்டாயின் குணமோ இல்லை
 குணமும் பணமும் ஏனோ சேரா
 விண்ணும் மண்ணும் சேராதது போல் ! 1

தினமும் இதையே உலகில் கண்டும்
 மனமும் தளரார் மாண்புடைப் பெரியோர்
 குணமே பணமெனும் அரியதோர் நெறியைப்
 பண்புடன் உணர்த்தப் பாடுகள் படுவார் ! 2

அன்னவர் சகிப்பார் இன்னல்கள் பலவிதம்
 தென்புகள் பெறுவார் தூய்மை வழியில்
 மன்னவன் முன்னிலும் மதிப்பைக் கைவிடார்
 குணமெனும் சொன்ன மேருவில் நிற்பார் ! 3

உண்மை மனிதன்

சுவத்தின் மேலே பூமாலை
இன்றைக்கு நீயும் சாத்துவதேன்
அலறிப் புடைத்து அவர் பெருமை
இன்று பாட்டில் பாடுவதேன் ?

1

இந்தக் கோலம் எதற்காக
தத்தம் பெருமை பறிமாறச்
செத்து மாண்ட மனிதனுக்குத்
தத்தம் செய்வதால் பயனென்ன ?

2

உண்மை மனிதன் அவனன்றோ
அண்மை போற்றி மதிக்கிறவன்
மண்ணில் உயிருடன் வாழ்வோரைக்
கண்ணில் வைத்துப் போற்றிடுவான் !

3

எம்மையேன் ஏசுவீர் !

பாம்பாகப் பிறந்த பின்னர்
பாலைத்தான் கக்குவேனா ?
எளியனேன் எலியன் நானும்
பயிர்களைக் காப்பேன் கொல்லோ ?

1

புலி, சிங்கம், ஓநாய், நாங்கள்
முனிவர் போல் வாழ்வதுண்டோ ?
பருந்து நான் பணிராஜன்
குருவி போல் தத்துவேனா ?

2

மனிதரே உம்மியல்பைத்
துளியேனும் விட்டீர் கொல்லோ ?
எம்மையேன் ஏசுவீர் நீர்
தம்மையே பார்த்துக் கொள்வீர் !

3

சத்தம் போடு பலமாக

சத்தம் போட்டால் பயந்திடுவார்
 சத்தம் போடு பலமாக
 சகத்தில் எங்கும் இச்சத்தம்
 வசத்தில் உள்ளது இது ஒன்றே ! 1

செய்யா வேலை சோபிக்கும்
 பொய்யாம் சப்தப் பெருமழையில்
 உண்மை உழைப்பு இவையெல்லாம்
 வன்மையின்றி தவித்திடுமே ! 2

ஆனால் ஒருநாள் அம்பலமாய்
 தானாய் பொய்யன் தவிப்பானே
 வீணாய் சப்தம் போட்டதற்கு
 சாணய்க் குன்றிப் போவானே !

கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ?

இன்றைக்குக் கொடுத்திட்டால்
பின்றைக்கும் வந்திடுவான்
கொடாமை நன்றென்னும்
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ? 1

கால் காசு கொடுத்திட்டால்
பலபேர்கள் கூடிடுவார்
கொடாமை நன்றென்னும்
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ? 2

அவரவர்கள் வினைக்கேற்ப
அடைந்திடுவார் பலலாபம்
ஆகுவது நம்மால் என் ? எனும்
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ? 3

அன்பெல்லாம் வீண்பேச்சு
தன்தாபம் அடங்கிடவே
தந்திடுதல் பெரிதல்ல
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ? 4

நல்வார்த்தை பேசி விட்டால்
பல்லிளித்து அண்டிடுவார்
செல்லென்று சொல்லிடுவீர் !
கொள்கைக்குப் பதில் என்ன ? 5

பதில் ஒன்று பேசாமை
அதிலேதான் மேன்மையுண்டு
எதிலேயும் குறை காண்போர்
பதிலவர்க்குக் கொடுப்பானேன் ? 6

துடிக்குதென் நெஞ்சம் !

மலையிலே குகையிலே வனத்திலே வசிப்போர்
விலையிலா ஈசனை என்றுமே பஜிப்போர்
தினம் தினம் வாழ்க்கையைப் புனிதமாய் வளர்ப்போர்
அடிகளை வணங்கிடத் துடிக்குதென் நெஞ்சம்! 1

வஞ்சகம் நெஞ்சிலே என்றுமே கிளைத்திடப்
பார்ப்பதில் ஞானிபோல் வேஷமும் போட்டிடப்
பற்பல போகத்தை வேண்டியே வாழ்பவர்
கண்ணிலே படாமலும் காத்திடு தேவனே ! 2

சொல்லிலே தியாகமாம், நாடுவார் சுகங்களை
தேன் மொழி பேசுவார் நஞ்சினைக் கக்குவார்
தருமமே பேசுவார், செய்வது அதர்மமே
இவர் சேர்க்கையும், இல்லாமலே செய்திடு ஈசனே ! 3

புனிதமாய் இருப்பனோ மனிதனும் உலகில்
நேர்மையின் வழியிலே திட்டமாய்ச் சென்று
தன்னலம் தன்னையே அறவே மறந்து
உண்மையில் உண்மையின் தோழனாய் நின்று ! 4

சாந்தியும் உலகிலே நிலவுமோ ஈசனே
பொய்யுமே சூதுமே மறைந்திட உதவுவீர்
நிர்மலத் தன்மையாய் யாதையும் மாற்றுவீர்
ஈசனே, தேவனே, ஐயனே, அருளுவீர் ! 5

முரண்கள் எத்தனையோ ?

தன் பிணி தீர்க்கத் தகவில்லார்
தரணிக்கெல்லாம் தன்வந்தரி ! 1

சிற்பரம் அடைய முயலாதார்
விற்பார் பிறர்க்கு உபதேசம் ! 2

தத்தம் தவறுகள் உணராதார்
தண்டனை கொடுக்கும் நீதிபதி ! 3

பாசக் கட்டில் பிணைந்துள்ளோர்
ஆசை யகற்றென பறையடிப்போர் ! 4

உள்ளும் புறமும் ஒன்றுதார்
பள்ளுப்பாடி ஒன்றென்பார் ! 5

சேதம் தடுக்க வகை தெரியோர்
திட்டம் போடும் நிர்மாதா ! 6

இப்படி முரண்கள் எத்தனையோ
கண்டும் காணா திருக்கின்றோம் ! 7

என் நிழலே !

என்னைத் தொடர்ந்து வரும் என் நிழலே
என்னையேன் தூண்டி விட்டாய் என் நிழலே ! 1

அவரவர் நிழலும் அவருடனே
அதன் பொருளும்தான் என்ன சொல் என்நிழலே ! 2

“ஒளியுள்ள இடமெல்லாம் இருள் உண்டு
இதை யாவருமே உணர்ந்திடல் வேண்டுமென்றும், 3

நீ ஒரு நிழலே அறிந்து கொள்வாய்
ஒளியுள்ள பொருளோ வேறு என்றும், 4

தகுந்த ஒளி முன்னர் நீயும் சென்றுவிட்டால்
அகந்தை என்னும் உன் நிழல் மறையுமென்றும்,” 5

இவையெல்லாம், போதித்துத் தூய்மை செய்யும்
என் நிழல் என்னுடன் இருத்தல் வேண்டும் ! 6

பஞ்சம் இல்லை தரணியிலே !

‘பாடுவதற்குப் பாட்டில்லை
உலகம் வரண்ட பாலைவனம்
உருக எவர்க்கும் மனமில்லை
பரந்த காடு இவ்வுலகம் !

1

செய்கை செழுமை பெறவில்லை
செயலே அற்ற இவ்வையம்
நன்மை புரிய வழியில்லை
தன்மை அற்ற இவ்வுலகம் !

2

உயரம் இல்லை இப்புவிയിல்
பள்ளம் எங்கும் படுபள்ளம்
உயரச் செல்வது எப்படித்தான்
அயர்ச்சி தளர்ச்சி மிஞ்சிடுமே !”

3

கஞ்சன் பேசும் வார்த்தையிது
கொஞ்சம் கூடச் சரியல்ல
பஞ்சம் இல்லை தரணியிலே
கொஞ்சம் எழில்மிகு தாரணியே !

4

ஓர் புதிரே !

தண்ணீர் தண்ணீர் எங்கேயுமே
குடிக்கச் சொட்டு இங்கில்லை ! 1

நேரம் நேரம் வையத்தில்
பயனுற உழைக்கக் கணமில்லை ' 2

சேவகர் சேவகர் பாரனைத்தும்
ஓழுங்காய்ச் செய்ய மனமில்லை ! 3

பரிவு பரிவு பூமியெலாம்
பரிவை வேண்டா திருந்திட்டால் ! 4

குறைவு குறைவு இம் மேதினியிலே
சொன்னால் கோபம் வந்திடுமே ! 5

நிறைவு நிறைவு என்றிட்டால்
நினைத்துப் பார்க்க ஆளில்லை ! 6

ஈசன் இல்லா இடமில்லை
இருக்கும் இடமும் ஓர் புதிரே ! 7

வினையிலாச் செல்வன்

கொட்டிய மழையில் வீழ்ந்தது குடிசை
மண்ணுடன் கலந்தது மண்சுவர்க் குடிசை
திருப்தியில் வாழ்ந்தவன் தெருவில் நின்றான்
செய்வது யாதெனச் சிந்தித்து நின்றான் ! 1

பார்த்தார் பலபேர் பாபம் என்றார்
பார்த்தார் சிலபேர் கேவிகள் செய்தார்
கட்டிய விதமும் சரியல்ல என்றார்
பேச்சு ஒன்றே வந்தது மூச்சில் ! 2

என்றும் எவர்க்கும் எதிலும் உதவும்
எளியன் ஒருவன் பொருளே இல்லான்
கள்ளம் இன்றி உள்ளம் கனிந்து
கையைக் காட்டி முன்னே வந்தான் ! 3

கல்லைக் களைந்தான் மண்ணைப் பிசைந்தான்
ஓலை மட்டை நொடியில் முடைந்தான்
இயன்ற வரையில் எழுந்தது குடிசை
பயின்ற வழியில் பயனுறச் செய்தான் . 4

எளியன் இவனே உலகில் முதல்வோன்
எதற்கும் அஞ்சா விஞ்சை மனிதன்
ஈசன் உள்ளான் இவன்போல் உருவில்
எளியன இவன் ? வினையிலாச் செல்வன் ! 5

பாட்லி வாலா

பாட்லி பாட்லி என்ற குரல்
வீட்டில் கேட்டது எங்கிருந்தோ
சிந்தனை சிதைந்து நோக்கிடினோ
வந்தான் கண்முன் பாட்லி வாலா ! 1

அம்மா அய்யா என்று அவன்
எம்மைக் குழைந்து நோக்கினனே
ஓட்டை உடைசல் உண்டென்றால்
எனக்கே கொடுப்பீர் என்று சொல்லி ! 2

உயிரை வாங்குவான் இவன் தானே
அண்ட வீடுவதும் அழகல்ல
என்ற சொல்லால் எதிர்வீட்டார்
மென்று விழுங்கி எச்சரித்தார் ! 3

இன்றவன் இட்ட குரலோசை
என்றும் செவிகள் கேட்டதுதான்
ஏனோ இவன்பால் உள்ளன்பு
இன்றென் மனதில் தோன்றினது ! 4

கோடிச் செல்வம் இருந்திடிலும்
இல்கை என்றே குறைப்பேச்சு
நம்மில் என்றும் உலவுவது
ஆசை வளர்ப்பது பேராசை ! 5

உடைந்த சாமான் கிழிந்த துணி
எதற்கும் உதவா சோடுவகை
இவைகள் போற் பல பண்டங்கள்
அறிந்து பரிந்து கேட்டு நிற்பான் ! 6

சும்மா என்று நினையாதீர்
தகுந்த விலையும் கொடுத்திடுவான்
பேரம் பேசி மயக்கிடுவான்
எனினும் இவன் செயல் உழைப்பன்றோ ! 7

சின்ன விடயம் ஆயிடினும்
என்ன வன்மை இவன் செயலில்
உலகில் உதவாப் பொருள் இல்லை
ஊன்றி நோக்குவார் உழைப்பாளி ! 8

சிறிய பொருள் தான் என்றிடினும்
அதற்குப் பயனும் உலகிலுண்டு
சிறிய விடயம் கவனித்தால்
பெரிய தத்துவம் விளங்கிடுமே ! 9

ஒவ்வாத இந்த நிலை

அன்றாடம் வயிறு வளர்ப்போர்
அவல நிலை அறியாதார்
அருந்திடுவார் அமுதுணவு
அறுசுவையும் குன்றாமல் ! 1

இன்பங்கள் இரசிப்பதுடன்
இறுமாப்பும் காட்டிடுவார்
இங்கிதமாய்ப் பேசுவதும்
இவர் அறிந்த சொல்லில்லை ! 2

உலகத்தில் உயிர் வாழ்ந்தும்
உலகத்தை மதியாதார்
உலகத்தார் அனைவர்களும்
உதவாதார் என்றிடுவார் ! 3

எடுத்ததெல்லாம் தானென்றே
எகிறிக் குதித்திடுவார்
எளியோர்க்கும் இடமுண்டு
என்பதையும் மறந்து இவர் ! 4

ஒருவர் மிக இன்புறுவர்
ஒருவருக்கோ படு துயரம்
ஒருநாளும் மாறாதா
ஒவ்வாத இந்த நிலை ! 5

சேவை !

சேவை சேவை சேவை யென்று
சத்தம் போட்டுக் கத்துவார் !
தருணம் வந்த பொழுதிலே
தயங்கியே பின் வாங்குவார் ! 1

உதவி செப்வார் எவரென்று
தரணியோர்க்குத் தெரியாமல்
தவிக்கும் தீனர் எவருக்கும்
மலறவில் உதவும் பலருண்டு ! 2

இந்த இரண்டு சாதி'யில்
நீர் யாராய் இருக்க முயலுவீர்
பெயரை மறந்து செயல் செய்வீர்
துயரை அகற்றப் புகழ் ஏனோ ! 3

(“விவசாயி”யில் வந்துள்ளது)

கருணை லக்ஷ்மி

தெருவில் ஓர் பக்கம் வீழ்ந்துளது
 ஸ்கூட்டர் என்ற பெயருளது
 இருவர் குருதியில் கிடந்தனரே
 புரிய உதவி, ஆளில்லை
 வருவோர் போவோர் எல்லோரும்
 தத்தம் வேலைக்கு ஓடினரே
 பாரில் பரிதாபம் இதைப்போல
 வேறு உண்டோ சொல்லுங்கள் !

1

சாரி சாரியாய் மோட்டார்கள்
 சாரி சாரியாய்க் கனவான்கள்
 லாரி லாரியாய் மக்கள் பலர்
 மாறி மாறிச் சென்றனரே
 யாரிவர் எனக்கூடக் கேட்காமல்
 தத்தம் வேலைக்கு ஓடினரே
 பாரில் பரிதாபம் இதைப்போல
 வேறு உண்டோ சொல்லுங்கள் !

2

வெள்ளை உடுப்புச் சீமான்கள்
 நெஞ்சை அள்ளும் அழகியர்கள்
 கொள்ளைத் தொல்லை உடையவரும்
 உள்ளம் உடையார் விரைந்தனரே
 யாரிவர் எனக்கூடக் கேட்காமல்
 தத்தம் வேலைக்கு ஓடினரே
 பாரில் பரிதாபம் இதைப்போல
 வேறு உண்டோ சொல்லுங்கள் !

3

போர்ட், ப்னைமவுத், ஆஸ்டின் கார்
 பியட், ஸ்டாண்டர்ட், லாண்ட் மாஸ்டர்
 டாட்ஜ், பியூக் போல் பூதக் கார்
 ஓட்டம் ஓட்டமாய் ஓடினவே
 யாரிவர் எனக்கூடக் கேட்காமல்
 தத்தம் வேலைக்கு ஓடினரே
 பாரில் பரிதாபம் இதைப்போல
 வேறு உண்டோ சொல்லுங்கள்!

4

ஊருக்கே பெரிய சாலை அது
 யாரும் அறிந்த மெளண்ட் ரோடு
 தீருமோ இந்த மனத்தாங்கல்
 கூறுவீர் சற்றுக் கேட்ட பின்னர்
 சீரும் சிறப்பும் கூடிய ஊர்
 பாரில் பெருமை படைத்ததுதான்
 சிறுமைத் தனமாய் நடந்தது ஏன்
 கூறவும் கூச்சம் எடுக்கிறதே!

5

நடந்த விதத்தை அலசிதலாம்
 கடந்ததைச் சொன்னால் பயனுண்டோ?
 விடயம் இதுதான் பேர் விபத்தில்
 கிடந்தார் இருவர் உதிரத்தில்
 முடவர் போல வீழ்ந்திருந்தார்
 உடலின் நினைவுமில்லாமல்
 உடனடி உதவிட ஆள் இல்லை
 இடத்திற் கருகே வருவாரில்லை!

6

“அக்கம் பக்கம் பார்த்திடவோ
 அரைக்கணம் எமக்கு நேரமில்லை
 அக்கறையுடனே நின்றிட்டால்
 துக்கம் கிட்டுமே பிழைப்பிற்கு
 எக்கச் சக்கப் பொழுது இது
 பக்கம் போக முடியவில்லை” —
 துக்கம் இவ்விதம் பொழிந்தார்கள்
 கச்சம் கட்டி அணுகவில்லை !

7

காலை விட்டால் இச் சச்சரவில்
 போலீஸ் ஸ்டேஷன் போவது யார் ?
 சாலை ஓரத்தில் நடந்து விட்டால்
 பொறுப்பு ஏது ஒருவர்க்கு
 கவலை இதனில் சிக்காமல்
 தத்தம் வேலைக்கு ஓடினரே
 திவலை இரக்கம் எவர்க்குமிலை
 பாவம் பாவம் பரிதாபம் !

8

யானை போன்ற பருமனுள்ளோர்
 பூனை போலப் பயந்து நின்ருர்
 மானைப் போன்ற விழியுடையோர்
 ஆவன செய்வது காணவில்லை
 வானைப் பிளக்கும் பேச்சுடையார்
 தன்சொல்லை ஏனோ மறந்திட்டார்
 என்ன விந்தை மனிதர் குலம்
 சொல்லப் புகுந்தால் பரிதாபம் !

9

தண்ணீர் தண்ணீர் எங்கேயும்
 குடிக்கச் சொட்டிலை—என்பது போல்
 மண் விண் கண்ட இடமெல்லாம்
 வசிக்க மனையிலை—என்பது போல்
 பண்பு பண்பு எனப் பெரும் பேச்சு
 பண்பை மறந்து வாழ்வது—போல்
 கண்கள் பார்க்கு மிடமெல்லாம்
 கண்ணோட்டம் உள்ளவர் அங்கிலை 10

முடிச்சில் பணமோ அவட்கிலை
 முக்கில் ஒன்றே அணிகலனாம்
 அடுக்கிச் செங்கல் தூக்குபவள்
 இடுப்புக் கூடையுடன் வந்தாள்
 திடுக்கிட்டுக் கண்டாள் நடந்தவெலாம்
 தெருவில் கிடந்த இரு சடலம்
 எடுத்து அணியை உடன்விற்று
 கொடுத்தாள் ரூபாய் டாக்ஸிக்கு 11

கையைக் கூப்பி மன்றாடி
 ஐயா எனக்கு ஒருகை கொடுப்பீர்
 பைய இவரை இவ்வண்டியிலே
 அழைத்துச் செல்வேன் ஆஸ்பத்திரி
 தையல் கண்டாள் வெற்றிதனை
 தயை வளர்த்தது இன்னம் தயை
 மெய்யில் நடந்தது அதுதானே
 ஐயா, பாடுவேன் அவள் புகழை ! 12

விரைவில் சென்றாள் ஆஸ்பத்திரி
 பாடும் என்றாள் மருத்துவரை
 திறமையுடனே நடந்து கொண்டாள்
 மனித இதயம் காட்டி நின்றாள்!
 மறைந்தான் ஒருவன் வழியின்றி
 பிழைத்தான் ஒருவன் அருளாலே
 மறையாப் புகழைப் பெற்றிட்டாள்
 லக்ஷ்மி என்னும் தொழிலாளி 13

நடந்த விடயம் சிறிதலவே
 கடமை அறிந்த குணசாலி
 கடகம் பண்ணிப் போட்டிட்டால்
 முடியுமோ நாம் செய்யும் கைம்மாறு
 மிடுக்கு உள்ள மனிதரெல்லாம்
 அடுக்கடுக்காகக் குவிந்திருந்தும்
 திடுக்கிடச் செய்தவள் குவலயத்தை
 எடுக்கும் செங்கல் தொழிலாளி! 14

சேவை சேவை எனக் கூவிடுவார்
 தேவை வருகையில் ஓடிடுவார்
 சுகை பற்றிப் பேசிடுவார்
 போக வழியைப் பற்றிடுவார்
 மனிதரா இவரை மறந்திடுவீர்
 மாக்கள் எனவே மதித்திடுவீர்
 இனிமை உண்டு இதயத்தில்
 தனியாம் வழியில் செயல் செய்வார்! 15

லட்சுமி என்னும் திருப்பெயரான்
 கட்சி வாதம் அறியாதான்
 உச்ச வாழ்க்கையை நுகராதான்
 மெச்சும் முறையில் நடந்து கொண்டான்
 லட்சம் படைத்து வாழ்வதுவும்
 துச்சம் அன்றோ உலகின்கண்
 பிச்சை பெற்று வாழ்ந்திடினும்
 லக்ஷமி போன்ற மனம் வேண்டும் ! 16

-வேறு-

வாழ்க நீ லக்ஷமி அம்மா,
 ஆழி சூழ் உலகில் என்றும்
 சூழுமே வையமெல்லாம்
 உன் கருணையின் பெருமை ஒளிகள்
 மாந்தருள் திலகம் லக்ஷமி,
 காந்தமே திருவிளக்கே
 ஏந்திழாய் நின்றன் பெயரும்,
 சந்ததம் வாழி வாழி! 17

வறுமையில் வாடுகின்றாய்
 பொறுமையாய் வேலையின்றி
 துரைத்தனர் ஐநூறு ரூபாய்
 சிறப்புடன் தந்தார் மெச்சி
 கருணைக்கு கைம்மாறு ஏது
 தருமமே காக்கும் லக்ஷமி
 பெருமிதம் கொண்டு வாழ்வாய்
 வறுமையும் மறையும் ஓர்நாள் ! 18

* “சிவாஜி”யில் வந்துள்ளது.

விலங்கினம், காண்மின் !

மனிதன் ஆக்கிய கடவுள் பெயரை
ஏனோ விலங்குகள் ஏற்க வில்லை —

“ஏனோ பிறந்தோம், மண்ணில் உள்ளோம் .
இறக்கும் வேளை இறுதி பெறுவோம்
ஆக்கம் செய்தவன் கண்டதும் இல்லை
அழித்தல் செய்பவன் பார்த்ததும் இல்லை
வாதம் செய்வதற் கொன்றுமில்லை
இன்பம் துன்பம் நோக்கிடில் இல்லை
எல்லாம் நடக்கும், நாங்கள் நடப்போம்” —

என்றே சொல்லும் விலங்கினம், காண்மின் !

ஒளி தானே !

அஞ்சி நடக்கும் இருட் காட்டில்
பிஞ்சு விளக்கும் தென்பு தரும் ! 1

துன்பம் வந்து மனம் குலைந்தால்
தந்து தேற்றுவார் சான்றோர் ஒளி ! 2

கதியும் இழந்து சறுக்கி விட்டால்
மதியால் மேன்மை பெற முயல்வோம்! 3

உலகில் எவர்க்கும் தென்பு பொருள்
கலக்கா உண்மை ஒளி தானே ! 4

நிறைந்துள்ள உண்மை அவனே !

எங்கெல்லாம் அழகு உண்டோ
அங்கெல்லாம் சென்று பார்மின்
அழகெனும் பொருளே ஈசன்
திகழ்வான் பல்வேறு விதமாய் ! 1

இயற்கையில் தோன்றும் வண்ணம்
இறைவனின் வர்ண ஜாலம்
மறைந்துள்ள பொருளிலேயும்
நிறைந்துள்ள உண்மை அவனே ! 2

பரஞ்சோதி எம் தெய்வம் !

சின்னஞ் சிறு விளக்கை
நேர்மை முறைதனிலே
துலக்கித் திரிபோட்டு
நெய்தன்னைத்தான் விட்டு
ஏற்றியும் வைத்திடுதல்
எளிதான செயல் இல்லை.

1

ஏற்றியபின் காத்திடுதல்
காற்றிலே அணையாமல்
கைகால்கள் படாமல்
சுடர் தட்டி எரியாமல்
ஒளியுடனே வைத்திடுதல்
அரியதொரு காரியமே !

2

வானத்தில் ஓர் விந்தை
சோதியாம் உருப்பெற்று
விண்சுடர்கள் எத்தனையோ
சூரியர்கள் சந்திரர்கள்
பிரும்மாண்ட காரமுள்ள
மண்டலங்கள் நிலவல் என்ன ?

3

சோதியை அளித்திட்டான்
அவனிடமும் அறியோம் யாம்
சோதியைப் பார்த்திடுங்கால்
கைகூப்பித் தொழுதிடுவோம்
சோதியே நாமறிவோம்
பரஞ்சோதி எம் தெய்வம் !

4

குற்றம் உணரார் !

கொத்துச் சாவி கெட்டுப் போனால்
 அங்கு மிங்கும் தேடிப்பார்ப்போம்
 வந்தவர் போனவர் வசைக்காளாவார்
 சொந்த ஆட்களும் கெட்டவர் ஆவார் ! 1

இறுதியில் நடப்பது அது ஓர் விந்தை
 மறதியில் நடந்தது எனவும் ஆகும்
 இரவில் அசதியில் தலையணைகீழே
 மறைத்து மறந்தேன் என இளித்துச் சொல்வோம் 2

அவரவர் குற்றம் ஒருவரும் உணரார்
 கவனமின்றி வேலைகள் செய்வார்
 தவறு வந்தால் பிறர்மேல் சாட்டுவார்
 என்ன இயல்பு மனித, நின் போக்கு ! 3

யந்திரம் போல மனிதனும் !

யந்திரம் போல மனிதனும்
தினம் தினமும் வாழ்கிறான்
சொல்லப்போனால் சீறுவான்,
சர்ப்ப நாகம் போலவே !

1

செய்த செய்த செயலெலாம்
திரும்பத் திரும்பச் செய்கிறான்
சற்று மாற்றிச் செய்யென்றால்
சீற்றம் கொண்டு கத்துவான் !

2

வேலை ஒன்றும் இன்றியே
எங்கு எங்கோ சுற்றுவான்
அமைதியாக இருவென்றால்
நாக்கை அடக்கச் சொல்லுவான் !

3

அவன் செய்கை யாவுமே
அவனை ஆட்டி வைக்குமே
யந்திர நிலைமை என்றுமாறி
சொந்த வழியில் செல்லுவான் !

4

இறைவனே அருள் புரி!

அவசரம் அவசியம் அவனியில் அழியனும்.
அவலமாய்ப் போனதே அனைவரின் வாழ்க்கையும்
அந்த நாள் தொட்டுமே இந்த நாள் வரையிலும்
அப்பப்பா, நினைத்திடின் அதிர்ச்சியாய் இருக்குதே! 1

தொட்டது எதற்குமே இந்நொடி என்பதும்
“அரைக்கணம் தாமதம் அனர்த்தமாய் ஆனது
தாமதம், தாமதம்” என்றுமே எப்பேச்சிலும்
இந்நிகை மாறிட, இறைவனே அருள் புரி! 2

பயனென்ன ?

தந்தை வார்த்தை நிந்தை செய்த மந்தமான
பெண்ணே
உந்தை போனபின்னர் நீ செய்த செயலும் என்ன?
“சந்தை மாடுபோல என்னையா நீர் எண்ணினீர்”
அந்த பேச்சு இன்று எங்கே காற்றிலுமா போச்சு? 1

சிந்தை செய்து பார்த்தாயோ நீ கொஞ்சமேனும்
புத்தியால்
விந்தை ஒன்று உலகிலே, தந்தை தாயின்
அன்பென்று
நிந்தை செய்து விடலாமே, அவர்கள் புனித
ஆசையை
மந்தை தானே நாமெல்லாம், இன்று புரிந்து
பயனென்ன ? 2

இன்று மணக்கோலம் பூண்டு இன்புறும் நீ
வேளையில்
நின்று அவர் பார்க்கவோ இருக்கிறாரோ சொல்லுவாய்
நன்று அவர் புனித ஆவி உனக்கு ஆசி செய்யினும்
அன்றுபோல ஆகுமா, அழுங்குவதால்
பயனென்ன ? 3

காலம் மாறிப் போச்சு

எங்கள் காலம் அந்தக்காலம் திவ்வியமான காலம்
மங்களமாய் வயிறுநிறைய அன்னம் உண்டகாலம்
திங்கள்போல தெவிட்டாத அமுதம் உண்டகாலம்
இங்கிதமாய்ப் பறிமாறி இலையில் உண்டகாலம் ! 1

ரூபாய்க்கு ஆறுபடி நெல்லூர்ச் சம்பா அரிசி
ஏய்க்காமல் வியாபாரம் செய்த அந்தக்காலம்
ஓட்டலிலே மூன்றேயனா வயிறுமுட்டும் உணவு
ஈடில்லா உபசாரம் நிறைந்ததொரு காலம் ! 2

பால், தயிர், வெண்ணெய், எண்ணெய் நினைத்தவரை
கிடைக்கும்
உருசியுள்ள காய்கறிகள் கூறுகூறாய்க் கொட்டும்
காலனாவுக்குக் கைநிறைய வேர்க்கடலைச் சுண்டல்
நாளெல்லாம் செலவழிக்க நாலு அணாப் போதும் ! 3

ஆறணுக்குப் பாப்ளின் துணி கஜகஜமாய் அளப்பார்
வர்ணவிதச் சேகையெல்லாம் கைமாத்திலேயும்
கிடைக்கும்
சொன்னபடி துணியை வாங்கி தைத்திடுவார் டைலர்
வேண்டுவதோ யாவார்க்கும் துண்டு, வேட்டி,
முண்டாஸ் ! 4

பார்த்த இடம் எல்லாம் தொங்கும் குடக்கூலிப் பலகை
யாரார்க்கு வேண்டுமோ பார்த்திடலாம் உடனே
மாருது வாக்குறுதி ஒருதடவை சொன்னால்
மாருமல் வாழ்ந்திடுவார் வீட்டிற்குள்ளே புகுந்தால் ! 5

“பையா, வரயா, பள்ளிக்கூடம்” வாத்தியாரைய்யா
சொல்வார்

கையாலே அழைத்துச் சென்று அமர்ந்திடவும்
செய்வார்

கடியாரம் பார்த்தா அவர் கல்விச் செல்வம் ஈந்தார் ?

ஓய்யாரமாக அன்றோ தந்தை தாயர் வாழ்ந்தார் ! 6

பீஸ் மறுத்து டாக்டர் பார்ப்பார், நோயாளி வந்தால்
மூச்சுப் போகா வகைதனிலே மருந்துகூட விற்கும்
டாக்டர் வாங்கும் விசிடிங் சார்ஜ் ரூபாய் ஒன்றுதானே
தண்ணீரைக் குடித்தால்கூட, ஏனோ வியாதி
பறக்கும் ! 7

காலைநீட்டித் தூங்கிச்செல்லும் மூன்றாம் வகுப்புப்
பயணம்

நாலு பேர்கள் இருந்துவிட்டால் கூட்டம் என்று சொல்
வோம்

ஹாலுக்குள்ளே சென்று நின்றால் டிக்கட்கூட
கிடைக்கும்

ஆள் பெரிது என்றுவிட்டால் வண்டிகூட நிற்கும் ! 8

எடுத்ததுக்கெல்லாமே இரைந்து கத்தல் போட்டு

தடுத்திடுவார் தூரம் வரும் கொள்ளையனைக்கூட

அடுத்தநொடி, ஆனால் அவர் ஈப்போல வளைந்து

எடுத்திடுவார் பெரியோர்கள் கைமூட்டை கூட ! 9

கல்யாணம் என்று விட்டால் நாலுநாட்கள் விருந்து

பல் ஆயிரம் பேர் வந்தாலும் இல்லை என்னு மரபு

சனைக்காமல் கிடைத்திடுமே வெற்றிலையும் பாக்கும்

சனைக்காமல் ஆடிடுவார் ஆட்டம் அது சீட்டு ! 10

மாறிப்போச்சு, ஐயா, மாறிப்போச்சு

மறந்திடுவீர், அதை மறந்திடுவீர்

சிரமத்தை மதியாமல் கேட்டுவிட்டால்

சிரமமாகச் சொல்லுவேன், இந்தக்காலம் ! 11

நாகரீகக் காலமென்று நாலுபேர்கள் சொல்வார்
ஆகா என்று உடனே சிலர் ஆமாம் சாமி செய்வார்
போகப்போகத் தெரியும் இதில் உண்மை எதுவென்று
போகம் வேண்டி மோசம் போன காலமிது ஐயா! 12

அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை என்ற போக்கு
அக்கரையாய் பார்போர்க்கு விளங்கிடுமே இந்தக்கூத்து
மூக்கறுந்து மூக்கறையன் செய்தான் ஓர் குழ்ச்சி
ஊரெல்லாம் மூக்கறுந்து திரிகின்றார், பாபம்! 13

வயிற்றுச்சோறு கிடைப்பதுமே, விசித்திரமாகப் போச்சு
கழற்றிடணும் ரூபாய் இரண்டு, வெறும் சோறு
ப்ளேட்டுக்காக
கைநிறைய வாங்கி ரஸம், குடிப்பதுதான் எங்கே
கரைந்திடுமே பணம் எல்லாம், ஓட்டலுள்ளே
சென்றால்! 14

ப்ளாஸ்டிக் கூடை கையிலேந்தி சாமான் வாங்கச்
சென்றால்
கில்லோ, கில்லோ என்று நம்மைக் கொல்வதுபோல்
சொல்வார்
விசைகூடக் கேட்பதற்கு, நெஞ்சில் ஏனோ தயக்கம்
சகைக்காமல் பர்சைத் திறந்து, வாங்கத்தானே
வேணும்! 15

ட்யூப் விளக்கு சொலிக்கப் போட்டு, பிரித்தெறிவார்
துணிகள்
ஸூட், கோட் மாட்ச் பண்ணல், நாளெல்லாம் ஆகும்
மீட்டர் விசை சொல்லிவிட்டால், ஓடிடுவோம் காதம்
உடுத்தியபின், மூச்சுத் திணறும், யாரிடம்தான்
சொல்வோம்! 16

நோட்டீஸில் போட்டிடுவார், வீடு காலியென்று
டாக்ஸியில் அங்கு சென்று விஷயம் கூர்ந்து கேட்டால்
பக்டியும், முன்பணமும், பாண்டுடனே வந்தால்
பார்த்திடலாம் பின்பு என்று, அலைக்கழிப்பார், அந்தோ! 17

இலவசமாய்க்கல்வி உண்டு படிக்கப்பள்ளி வருவீர்
செலவு இல்லை, ஆனால் கொஞ்சம் பணமுடிப்புத் தருவீர்
தளர்ந்து உள்ளம் பரிதவிக்கும், தந்தைமகன் பாரீர்
அளந்து நன்றாய்ச் சொல்லிடுவீர், நம் நாகரீகப்
பண்பை ! 18

பணத்தைக்காட்டி கேசைச் சொன்னால் பார்த்திடுவார்
டாக்டர்
கணத்தை மறந்து மணிகள் காத்து, வீட்டிற்கழைக்க
வேண்டும்
கலப்பு மருந்து, கொழுப்பு மருந்து, பளபளக்கும்
வகைகள்
மலைப்புத்தட்டும் பில்லைப் பார்த்தால், ஆவது தான்
என்ன ? 19

ரயிலடிக்குச் சென்று, டிக்கட்க்யூவில் நிற்கவேண்டும்
கால்நோவக் கடுகடுக்க, சன்னல் பக்கம் போனால்
“ஆல் ஸோல்ட், நாளைவாரும்” என்ற வார்த்தை
கேட்போம்

நாலுபேரைச் சொல்லிடினும் நடப்பது தான் என்ன? 20
உதட்டினிலே ஓய்யாரம், கிளுகிளுப்புச் சப்தம்
பதட்டமுடன் பதிலுரைப்பார். பாட்டியம்மா கேட்டால்
அதட்டி ஒருபோடு போட்டால், வந்திடுமே உண்மை
மடக்கிடுதல் எளிதன்றோ ஜிகினாவின் பண்பை ! 21

கல்யாணம் நடப்பதிலே நமக்கென்னையா பொறுப்பு
உல்லாச ரிஸப்ஷனிலே ஜாங்கிரி மிக்சர் உண்டு
ஹல்லோன்று சொல்லிவிட்டால் காரியமும் ஆச்சு
ஜில்லாகப் போச்சு இன்று நவீன மணம் பாரும் ! 22

அந்தக்காலம் கஷ்டகாலம் என்று நினைத்தோர்க்கு
இந்தக்காலம் பார்த்தவுடன் வந்தது நல்புத்தி
சென்றகாலம் பின்னர் வருமா என்று நினைப்பானேன் ?
அன்றும், இன்றும், பின்றும், நடக்கும் கோலம் இது
தானே ! 23

பதவியில் இருந்தாலன்றோ !

- பதவியில் இருந்தாலன்றோ
பத்துப்பேர் வருவார் முன்னே ! 1
- ஏவல்கள் சொல்லி விட்டால்
ஏற்றுமே செயல்கள் செய்வார் ! 2
- தட்டியே வார்த்தை ஒன்று
வெட்டியாய்ச் சொல்ல மாட்டார் ! 3
- குறையுடன் குமுறினாலும்
வரையிலே காட்டமாட்டார் ! 4
- ஹ. . . . ஹ. . . ஹா பதவி யன்றோ
சகத்தினை ஆட்டி வைக்கும் ! 5

பதவியை விட்டால் !

- பதவியை விட்டகல்வோர்
பதவியை மறத்தல் வேண்டும் ! 1
- அரும்பெரும் குணத்தினாலே
அமைதியைப் பெறுதல் வேண்டும் ! 2
- சென்ற நாட் சிறப்பை யெல்லாம்
எண்ணினால் பயனே இல்லை ! 3
- பிறர் கையை நாடி நின்றால்
நடப்பது ஒன்றுமில்லை ! 4
- தன் கையே தனக்குதவி
பொன்மொழி நினைத்தல் வேண்டும் ! 5

தூர்க்கிருர், தூர்க்கிருர் !

தூர்க்கிருர், தூர்க்கிருர் தூர்த்துக்கொண்டே
 இருக்கிருர்
 ஊரைப் பெரிதாய்ப் பரப்பவே கடலை விரட்டி
 அடிக்கிருர்
 கூர் கூராய்க் கல்லைக் குவித்து மேடு ஆக்க
 முயல்கிருர்
 ஜோர், ஜோர் முயற்சிதான், தீங்கு ஆனால்
 உள்ளது. 1

அழகு நகரை அழகு படுத்த ஆழியையும்
 சயிக்கிருர்
 பழைய தோற்றம் மாற்றி நொடியில், புதிய
 தோற்றம் அளிக்கிருர்
 பிழையை அவர் மறக்கிருர், பம்பாய் எழிலின்
 மோகத்தில்
 இழைக்கிருர் தீங்கு இவர், பின்பு ஒரு நாள்
 வாடுவார். 2

இன்று செய்யும் காரியம் பின்பு வினையாய் மாறுமே
 நன்று உறங்கும் சர்ப்பமும் படம் எடுத்து ஆடுமே
 என்று இந்தக் கடலும் சீற்றம் கொண்டு எகிறுமோ
 அன்று திடமாய் எதிர்த்து நிற்க, இன்று முதல்
 நினைப்போமே ! 3

இடமா இல்லை மனிதா உனக்கு இந்தப் பரந்த
நாட்டிலே
வீட்டைக் கட்டி வாழவே இருக்கும்
இடமும் போதாதா ?
விடமம் செய்து கடலைத் தூர்க்க வழி எதற்குச்
செய்கிறாய்
திடமாய் சற்று யோசிப்பாய், கடமை ஒன்று
உனக்குண்டு ! 4

ஈசனாய் இருந்த பொழுதும் !

செயல் மிகுதி செய்ததனால்
துயில் கொள்ளச் சென்றாய், ரங்கா!
சக்திக்கு மீறி நீயும்
யுக்திகள் செய்தாய் அன்று ! 1

பாண்டவர்க்காக, நீயும்
ஆண்டவா, அன்றுழைத்தாய்
வலியிலே வாடும்பொழுது
பஞ்சவர் வந்தாரோ சொல் ? 2

உலகத்து உயிர்களெல்லாம்
உனக்குத்தான் சமமே அன்றோ ?
பிற்காலச் சேய்கள் எம்மை
அக்காலம் மறந்ததேனோ ? 3

ஈசனாய் இருந்த பொழுதும்
வரம்புக்குள் அடங்க வேண்டும்
பின்புக்குத் தென்பு கொஞ்சம்
ஒதுக்கியும் வைத்தல் வேண்டும் ! 4

எப்படித் தூங்குகின்றீர் ?

தூக்கமும் வந்ததுண்டோ அரங்கத்தில் பள்ளி
கொண்டாய்
உறக்கமோ இன்று இல்லை எனக்கு ஓர் நொடியும் கூட
கொசு, மூட்டை, எலி, நாய், பூனை ஒவ்வொன்றும்
மாறி மாறி
விந்தையாய்க் கலைக்கும் ஓய்வு, அடியனின் தூக்கம்
தன்னை ! 1

படுக்கையை உதறவில்லை, கைமாறிப் படுக்க வில்லை
அடுக்கடுக்க குணவுப் பண்டம் உம்மேலே மணமும்
வீசி
ஊர்த்தொல்லை யாவும் உன்றன் செவியிலே
குவிந்திருந்தும்
எப்படித் தூங்குகின்றீர், இரவல்ல பகலுங்கூட ! 2

எங்கும் நிறைவது !

- நீரில் நிலைப்பது என்னண்ணே ?
கசடைக் கரைக்கும் ரஸமப்பேன் ! 1
- மண்ணில் மூப்பது என்னண்ணே ?
இன்செயல் இனிக்கும் மணம் அப்பேன் ! 2
- ஒளியில் திகழ்வது என்னண்ணே ?
ஞானம் சிறக்கும் மதியப்பேன் ! 3
- காற்றில் மிதப்பது என்னண்ணே ?
உயிரை உய்க்கும் பலமப்பேன் ! 4
- வானம் என்பது என்னண்ணே ?
ஒலியின் சிறப்பு உணரப்பேன் ! 5
- நிறைவது எங்கும் என்னண்ணே ?
இறைவன் தன்மை அறியப்பேன் ! 6

கற்பூரம்

கற்பூரம் எரியும் பொழுது
கண்ணூரப் பார்க்கவேண்டும்
கண்யமாய் சீர் முறையில்
கரைவது என்ன காட்சி ! 1

தூய்மையாய் வெண்மை பெற்று
துதிப்பவர் மனம் கசிய
தொலைவிலே உள்ள தேவன்
திருப்பதம் தொடுமே போல ! 2

அவசரம் துளியுமின்றி
அருந்தவம் புரிவோர் போல
கொழுந்துடன் குதித்து ஆடும்
கோலந்தான் என்ன காட்சி ! 3

குகனுடைய அருட்கண் போல
சுவலயக் குளுமையெல்லாம்
கிட்டுமே அச் சுவாலைதன்னில்
குணமுள்ளோர் உணர்வார் தானே ! 4

தீபாவளி !

பாமாத் தாயின் கையாலே
மரணம் அடைந்தாய் இந்நாளே !
கண்ணன் வண்ணன் அருளாலே
அடைந்தாய் பதவி இத்திருநாளே ! 1

நரகன் என்று பெருமையுடன்
சொல்வார் தூய்மை பெறுவாரே
காலை ஸ்நானம் செய்வோரும்
கங்கா பலனை அடைவாரே ! 2

சிறியோர் முதியோர் ரஸிப்பாரே
வாழ்க்கை இனிப்பை நுகர்வாரே
பட்டு ஆடை அணிவாரே
பட்டாஸ் பலவிதம் சுடுவாரே ! 3

லட்டு, பஜ்ஜி, பணியாரம்,
தட்டுத் தட்டாய் கண்முன்னே
மிட்டாய். தெவிட்டிடா இனிப்புடனே
நாவிற் கஞ்சலி செய்திடுமே ! 4

வாணம் வர்ணம் விதவிதமாய்
கலசம் கணக்கில் அடங்காமல்
பாலர் மனதை அப்படியே
வானம் கொண்டு சென்றிடுமே ! 5

தீபாவளி யெனும் பண்டிகையும்
வருடந்தோறும் வந்திடினும்
புத்தப்புது ஓர் பொலிவுடனே
இந்த ஆண்டு சொலிக்கிறதே !

6

இருளே எனினும் பயமில்லை
இறைவன் ஒளியும் உண்டானால்
தீமைபாவும் ஒரு நாளில்
எரிந்து வெடித்துப் போய்விடுமே !

7

வானத்தில் தீவாளி

வானத்தில் தீவாளி
விதவிதமாய்த் தாரகைகள்
மேதினியை நோக்கியவை
புன்முறுவல் செய்தனவே ! 1

விடயம் தான் என்னவென்று
விநயமுடன் கேட்டிடவே
கருத்தமைந்த சொல்லை யவை
என் செவியில் போட்டனவே ! 2

வருடத்தில் ஓர் நாளில்
ஒளி ஒளியாய் ஏற்றி வைத்து
சொர்க்கத்தின் வாழ்க்கை யென்று
இறுமாந்து இருப்பீர்கள். 3

பல கோடி ஆண்டுகளாய்க்
குன்றாத ஒளியுடன் யாம்
வற்றாத உண்மை தனை
பல்விதமாய்க் காட்டியுள்ளோம். 4

வருடத்தில் ஓர் நாளே
போது மென்று இல்லாமல்
உண்மை ஒளி தனையே
என்றென்றும் வளர்த்திடுவீர் ! 5

ஐம்பெரும் பூதம்

- “ஓ”வென்று ஊதும் காற்றில்
 “ஓம்” ஒலி கேண்மின் என்றும், 1
- கொளுத்திடும் வெய்யில் தன்னில்
 பொறுத்திடல் பெருமை என்றும், 2
- பிரளயம் போல் பெய்யும் மழையில்
 கருணையைக் காண்பீர் என்றும், 3
- சுழல்கின்ற பிரபஞ்சம் தன்னில்,
 நிலையுள்ள தில்லை யென்றும், 4
- முடிவில்லா வானம் தன்னில்
 இல்லாதது இல்லை யென்றும், 5
- ஐம் பெரும் பூதம் எதிலும்
 அரியதோர் உண்மை காட்டி, 6
- இறைவனும் ஆடுகின்றான்
 நம்மையும் ஆட்டுகின்றான் ! 7

உருவம் இல்லை !

நின்மல வானம் தன்னை இந்நொடி கறுக்க வல்லாய்
மின்னிடும் வானவீதி குலாவிடச் செய்யவல்லாய்
என்னதான் இயற்கை மாயம் எளிதினில் சொல்லப்
போமோ ?

என்னென்ன உண்மை காண்போம் இயற்கையின்
ஜாலம் தன்னில் ! 1

உண்மையில் மாயை கண்டால், மாயையில் உண்மை
காண்போம்
திண்மையாய்ச் சொல்லலாமே இயற்கையே
ஈசனென்று

அண்மையைத் தூரமாக்கி, சென்றதை இன்றதாக்கி
எண்ணற்ற பெயரிருந்தும் பூரணற்குருவம் இல்லை ! 2

சந்தியா

சந்தியா என்று சான்றோர் புகழும்
 இரவும் பகலும் சேரும் காலை
 பகலும் இரவும் கூடும் மாலை
 சாந்தி நிறைந்து உயர்ந்து திகழும் ! 1

துயிலின் பின்னர் உணரும் வேளை
 செயலின் பின்னர் சோரும் வேளை
 எதையும் மறந்து துதிக்கும் வேளை
 இதயம் கனிந்து இறைஞ்சும் வேளை ! 2

சிறியோர் பெரியோர் போற்றும் சந்தியா
 ஆவும் கன்றும் அணைக்கும் சந்தியா
 மங்கள சோதி பரவும் சந்தியா
 உலகோர் யாவரும் போற்றும் சந்தியா ! 3

எங்கும் நிரம்பிய வைகறைச் சோதி
 அந்திப் பொழுதின் ஆன்மிகச் சோதி
 சோதி, சோதி, நின்மல சோதி
 சோதியாய் மாற்றுவாய் வையகம் தன்னை ! 4

கடல்

(வினா)

‘ஓ’வென்று அலறலிடும் கண்கவரும் கடலே !
நீ அலறுவது எதற்கென்று மறைக்காமல் கூறேன் ! 1

நுரை கலந்து கோரையுடன் குதித்திட்டு வருவாய் !
கரை சேரும் முன்னாலே மறைந்தோடிப்போவாய் ! 2

உப்புடனே தென்புடனே துணிந்தோடி வருவாய் !
சப்பென்று தொனிப்பதுபோல் வெட்கித்துப்
போவாய் ! 3

அலை அலையாய் மலைபோல ஆடி நீயும் வருவாய் !
இல்லை இல்லை யென்பதுபோல் உருவழிந்து
போவாய் ! 4

செய்தி ஒன்று எம்மிடத்தில் சொல்லிடவே உண்டு
மயக்கத்தை விட்டொழித்து தயங்காமல் சொல்லு ! 5

(விடை)

சொல்லாமல் சொல்லுதலே உயர்ந்தோர்க்கு அழகு
எல்லோரும் இப்பேருண்மை கடைப்பிடித்து
வாழ்வோம் ! 6

அடைந்திடவே பரம்பொருளை பாடுகளும் படுவோம் !
தடைகள் வரின் யாதெனினும் சலிக்காமல்
தகர்ப்போம் ! 7

இனியதோர் செயல் செய்வோமே !

விம்மியே விழுவதேனோ ?
வியசனமும் அடைவதேனோ ?
நாகையே திண்ணம் தானே
நாகையே செய்விப்போனே !

1

நாளெல்லாம் நலம் புரிந்து
நலிந்தவர் உளம் பெருக்கிப்
பயிர்களைச் செழுமை யாக்கிப்
பகலவா புனிதம் பெற்றாய் !

2

நொடியேனும் ஓய்வு இன்றி
நோக்கமே ஒன்று என்று
சகத்திலே உண்மை ஒன்றே
சாசுவதம் என்பாய் நித்தம் !

3

பற்பல உந்தன் சேவை
பாட்டினில் அமையா தன்றோ
அந்தியில் அசதி யேனோ
ஆவது இன்னம் ஏதோ ?

4

தயங்கியே நீ சொல்லும் உண்மை
தரணியோர் அறியவேண்டும்
செயல் செய்வோர் வாடுவார்கள்
செயலுக்கு முடிவு வந்தால் !

5

அடுத்த நாள் உண்டுனக்கு
ஆயினும் அச்சம் பெற்றாய்
இந்நொடி எமது இல்லை
இனியதோர் செயல் செய்வோமே !

6

ஏன் ?

வெண்மை தூய்மை வானில் பார்
 பூர்ண சந்திரன் இங்கே பார்
 மண்ணில் வாழ்வோர் மலைத்திடுவார்
 விண்ணில் செல்வோர் வியந்திடுவார் ! 1

மாதம் ஒரு நாள் இக்காட்சி
 வாதம் செய்தால் பயனில்லை
 பாவம் ! கலை பதினாறிருந்தும்
 ஆவன அவனால் அவ்வளவுதான் ! 2

சாபக்கேடு என்னுலென் ?
 பிரபஞ்சம் சுற்றல் என்னுலென் ?
 காரணம் எதுவாயிருந்தாலென் ?
 முழுமதி விளங்கும் ஒருநாளே ! 3

திறமை உடைய மாந்தர்க்கு
 நிதமும் பொலியக் குறையில்லை
 ஆயினும் மனதை ஒருங்காக்கி
 பூரண வாழ்வு வாழாரேன் ? 4

மாறிவிடுவார் நாள் வருமேல் !

முன்னொருநாள் இவ்வானில்
கன்னங்கருமேகம், கதிகலக்கும்
மின்னல், இடி முழக்கம் இவைகூடி
இன்னல் பல இழைத்தனவே ! 1

அவ்வானில் இந்நாளில்
பால்பழிக்கும் நிலவழகு
யாவருமே பிரமிக்கும் வகை
அமுதினிது பொழிகிறதே ! 2

இந்நிலைகள் நோக்கிவிட்டால்
புலப்படுமே பெரும் உண்மை
அவலமுற்ற மனிதர்களும்
மாறிடுவார் நாள் வருமேல் ! 3

தளர்ந்திடாதீர் !

நிலையற்ற உலகம் தன்னில்
இறுமாந்து இருத்தல் வேண்டா
மாசையில் இருள் வென்றிட்டால்
காசையில் நிலைமை மாறும் ! 1

இன்னலில் உழல்வோர் எவர்க்கும்
இதைவிடத் தெம்பு ஊட்டும்
நிகழ்ச்சியும் வேறென்றில்லை
விடிவது மறுநாள் திண்ணம் ! 2

இருளின் பின் ஒளி உண்டாகும்
சோகம் போய்ப் போகம் கிடும்
துன்பம் பின் இன்பம் பார்ப்போம்
தரணியோர் தளர்ந்திடாதீர் ! 3

இயற்கை - செயற்கை !

இயற்கை மேலா செயற்கை மேலா
சர்ச்சை செய்தல் வீணே அன்றோ
இயற்கை இறைவன் எழிலே என்றால்
செயற்கை மனிதன் விந்தை அன்றோ ? 1

வனத்தில் திகழும் வர்ண மலர்கள்
மனதைக் கவரும் செண்டாய்ச் சேர்ந்தால் !
வயலில் பொன்னும் தானியக் கதிர்கள்
உலையில் விழுந்து உணவாய் உதவும் ! 2

சிவலைத் துளிகள் கொஞ்சம் இதழில்
விளையே இல்லா அரிய காட்சி,
மலிவாய்க் கண்முன் காட்டி வைப்பார்
கலையின் வாணர், என்ன சொல்வீர் ? 3

தூரதேசம் சென்றால் கிட்டும்
தீரம் செய்தும் அடையும் இன்பம்
போட்டால் விசையை அருகே நிற்கும்
இறைவா, மனிதா, என்ன சொல்வேன் ! 4

பிறவிக் குணமாம் மனித இயல்பை
திறமை, ஆற்றல், செயற்கை முறைகள்
உயர்த்தி உருவு பெறவே செய்யும்
இயற்கை செயற்கை இரண்டும் வாழ்க ! 5

ஊமை மைனா !

முள்ளின் மேல் உலர்ந்த சரகில்
ஊமையாய் வீற்றிருந்தாய்
நோக்கிட யார் தான் உள்ளார்
பகட்டுடன் விளங்காதாரை !

1.

மறுகணம் திறந்தாய் வாயைப்
பொழிந்தது மதுர கீதம்
மெய்யுமே சிவிர்த்தேன் நானே
இனிய உன் குரலைக் கேட்டு !

2

சம்பவம் சிறிதே எனினும்
மகத்துவம் பெரியதன்றோ !
உலகிலே வாய்திறக்கார்
எவரையும் கவர்வார்இல்லை !

3

தேட்டையாய் இருக்கும் அறிவு
இவர் ஞானத்தால் ஞாலத்தோர்க்கு
பயனுமே யாதுமில்லை
காட்டிடார் கவரார் கவனம் !

4

எளிமை என்றிருப்போர் போக்கு
தரணிக்குப் பெரிய நஷ்டம்
குடத்தினில் இட்ட தீபம்—
பயனேதும் இதனால் உண்டோ ?

5

எளி

“உண்ணவே ஓடி வந்தாய்
உண்னையே பிடித்துவிட்டேன்
கண்டதைச் சிதைக்க வந்தாய்
தண்டனை கிடைக்கப்பெற்றாய் !

1

நாட்களாய்த் தீங்கிழைத்தாய்
நொடியிலே விலங்குட்பட்டாய்
‘கரகர’ வென்று கத்தி
உறக்கமும் கெடுத்தாய் நிசியில் !

2

இரக்கமும் கொஞ்சமின்றி
அரிய நூல் அறுத்துப்போட்டாய்
நல்லன அனைத்தும் நீயே
கள்ளமாய் நாசம் செய்தாய் !

3

அச்சமும் கொஞ்சமின்றித்
துச்சமாய் நடந்துகொண்டாய்
வங்கிலே பதுங்கி நீயும்
எங்குமே வஞ்சம் செய்தாய் !”

4.

இவ்விதம் எலியை நோக்கிப்
பலவிதம் ஏசும்போது
மனச்சாட்சி என்ற தோழன்
நகைத்து ஓர் உண்மை சொன்னான் :-

5

“எலியின்மேல் சினமும் ஏனோ ?
எளியதோர் ஐந்து தானே
கண்முன்னே ஆட்டம் போடும்
கள்ளரைத் திட்டாதேனோ ?

6

கருணையே இல்லாதோரைக்
கண்ணிய மனிதர் என்போம் !
மனிதரைப் பறித்து வாழ்வார்
மக்களுள் சிறந்தோர் என்போம் !

7

மானிடர் பறித்து வாழ்வார்
தண்டனை அடைய மாட்டார் !
சுண்டெலி குற்றம் காண்போம்
இவரையே விட்டுவைப்போம் !

8

அணில்

சிறுகல்லைச் சுமந்து சென்று
பிறருடன் சேர்ந்துழைத்து
ஆழிக்குப் பாலம் செய்து
புகழ்வரிப் பெற்றாய் அணிலே ! 1

எளியராய் இருந்தபொழுதும்
பளுவுக்கும் தோள்கொடுத்தல்
உணர்ச்சியால் முடியுமென்று
உண்மையை உரைத்தாய் அணிலே ! 2

முயற்சிகொள் மாந்தர் யாரும்
கவர்ச்சியாய்ச் செயல்கள் செய்து
அவர்குலப் பெருமை வளர்ப்பார்
இதையுமே சொன்னாய் அணிலே ! 3

நின்னையே நோக்கும் வேளை
நின்போல முயற்சி செய்யத்
துடிக்குதே எந்தனுள்ளம்
முடியுமா சொல்லு அணிலே ! 4

ஆறு ருதுக்கள்

ஆறு ருதுக்கள் ஆண்டுதோறும்
மாறிமாறிப் பார்க்கின்றோம்
இவைகளில் சிறந்தது எதுவென்று
எடுத்துச்சொல்வது எளிதன்று ! 1

வஸந்தம் என்று சொல்வோரை
வாதில் வெல்வது அரிதல்ல
இனிப்பிற் கறிகுறி வஸந்தத்தில்
பாதை தவறுவர் தவசிகளும் ! 2

தகித்துக் காய்த்திடும் வெய்யினிலே
சகித்து வாழ்வோர் பெரியோரும்
உதவி செய்ய முன் வருவார்
எதையும் பெரிதாய்ப் போற்றிடுவோம் ! 3

வார்ஷம் வந்த பொழுதினிலே
தருணம் கருணை பொழிவதற்கு
வறுமை தெரிந்திடும் வேளையிலே
சீர்மை பெறுவோம் கொடையினிலே ! 4

சரத் என்றது இதன்பின்னர்
நின்மல வானம் நோக்கிவிடில்
உண்மை, தூய்மை, மதி, தாரை
நம்மை ஓர்படி உயர்த்திடுமே ! 5

பனியும் குளிரும் வந்திடினும்
பனிகாலம் தருவது பயிர் பச்சை
உழவர் போற்றி வணங்கிடுவர்
இஞ்சி, மஞ்சள், புதுப்பொங்கல் !

6

பின்பனிக்காலம், சலசலப்பு
இலைகள் உதிர்ந்திடும் திக்கெல்லாம்
வாழ்க்கையின் முடிவு இதுவென்றே
உண்மை தொனிக்கும் ஓர் காலம் !

7

விபரீதம் வேறும் உண்டோ ?

உத்தம ஒளி கொடுத்து
உலகத்தைக் காத்தவன் தான்
ஆயினும் இவன் தளர்ந்தால்
காக்கவும் யார்தான் உள்ளார் ? 1

அந்தியில் வீழும் கதிரோன்
நிலைமையை அறிதல் வேண்டும்
கண்முன்னே வீழ்ந்து வாடும்
ஆதவன் கதிதான் என்ன ? 2

நாட்டினில் பலபேர் தியாகி
யாவையும் பவியிட்டுள்ளோர்
அந்தியில் வாடுகின்றார்
யாவரும் கேட்பாரின்றி ! 3

மக்களைப் பெற்று விட்டார்
நாமங்கள் சூட்டிவிட்டார்
யாவையும் அளித்து விட்டார்
ஆயினும் பயன்தான் என்ன ? 4

தளர்ந்திவர் நோகும்போது
திமிருடன் திகழ்வார் மக்கள்
பண்பற்ற பெரியோர் என்றும்
ஏச்சுமே பேசுவார்கள் ! 5

நடப்பது இதுதான் தினமும் !
நிலைமையோ மாருதென்றும்
ஆயினும் பலனே கருதி
செயலையும் செய்வதென்றால்

6

இராப்பகல் இலாமல் போகும்
நாடுகள் நசித்துப் போகும்
உலகமே குன்றிப் போகும்
விபரீதம் வேறும் உண்டோ ?

7

உலகனைத்தும் கவிதை மயம் !

உலகனைத்தும் கவிதை மயம்
பலவிதமாய்ப் பல பொருளில்
உணர்ச்சியுள்ளம் பிரதிபலித்து
மணம் மணமாய் வீசிடுமே ! 1

மக்களவர் பேச்சினிலும்
மதகையார்கள் குதலையிலும்
நனவாகும் கனவினிலும்
காரிகையாள் தோன்றுகிறாள் ! 2

அந்தியிலும் காலையிலும்
சந்தி நிகி வேகையிலும்
வானிலுமே மண்ணிலுமே
புன்முறுவல் பூக்கின்றாள் ! 3

ஒடிடும் காட்டோடையிலும்
ஓசையற்ற குளத்தினிலும்
ஓசைமிகு கடலிலுமே
சகத்தனைத்தும் இவள் தோற்றம் ! 4

நுண்ணிய நற் கைக்கலையில்
ஓலமிடும் யந்திரத்தில்
ஊர்ந்து செல்லும் வாகனத்தில்
வேகம் மிகு விமானத்தில் ! 5

தேசம்! மொழி காலங்கள்
பூசை மதம் மாறிடினும்
உகந்த விதம் உருமாறி
யுகயுகமாய் வருகின்றாள் ! 6

பூண்டு புற்கள் அணுவிலெல்லாம்
உண்டு உண்மை ஒளி ஞானம்
என்று சொல்லி வழிகாட்டி
உள்ளம் கொள்வாள் இவளன்றோ ! 7

கஷ்ட சுகம் இரண்டினிலும்
இஷ்ட மகள் இவளன்றோ
மட்டற்ற குணமுடையாள்
மனமாரப் பாடுவமே ! 8

தாய்மை அழகு

தாய்மை அழகு தனி அழகு
 சேயைக் காத்தல் அவள் அழகு
 தன்னை மறப்பாள் அன்பினிலே
 சோர்வு அடையாள் சோர்ந்திடினும் !

1

மமதை பொலிவு பெற்றிடுமே
 மாசு அற்ற இவ்வன்பில்
 குற்றம் அற்ற குற்றமிது
 குன்ற என்றும் இவ்வழகு !

2

சேயைக் காக்கச் செய்திடுவாள்
 சொல்லவொண்ணாப் பெருந் தியாகம்
 அவள் வாழ்வாள் உலகில் சேய்க்காக
 உயிரும் விடுவாள் சேய்க்காக !

3

தாயின் அன்பிற் குவமை இல்கை
 தரணி எல்லாம் தேடினும்
 தாயின் அன்பிற் குகந்தவராய்
 தரணியோர் வாழ்வோர் எந்நாளோ ?

4

தோட்டக்காரா, தோட்டக்காரா !

தோட்டக்காரா, தோட்டக்காரா,
தொண்டு செய்வாய் நீ
காட்டை மாற்றி குயில்கள் பாட
பூங்கா அமைப்பாய் நீ
மேட்டை வெட்டி தண்ணீர் பாய்ச்சி
கன்று நடுவாய் நீ
சீட்டை நாடி, புகழ்கள் பெறவோ,
செய்யாய் தொழிலே நீ ! 1

மற்ற மகவை பேணி வளர்க்கும், அன்புத்
தாயைப் போல்
இற்ற செடிகளும் ஓங்கி வளர பாடுபடுகின்றாய் !
கஷ்டம் துக்கம் ஓய்வு சோர்வு ஏது உன்பேச்சில்
இஷ்டமுறையில் திட்டம்போட்டு பணிகள்
செய்வாய் நீ ! 2

பழக்கி, வளைத்து, நீட்டி, ஒடுக்கி எப்படிச்
செய்தாலும்
அழகாய் அமையும் அற்புதப் பூங்கா எழிலை
என்சொல்வேன் !
குழவிகள் தாயை ஒன்றே நம்பி வாழ்ந்துவந்தாலும்
வழுவா அன்பைச் சொரியும் தாய்போல் உன்
வாழ்க்கை அமைகிறதே !

கண்ணன் உள்ளம்

ஸ்வர்க்கம் என்ற மேலுலகம்
தேடிச்செல்வார் அறியாதார்
கண்ணின் முன்னே ஓடி ஆடும்
கண்ணன் உள்ளம் பார்க்காதார் ! 1

தூய்மை, வாய்மை மலர்ந்துவிடும்
தீமை, கயமை நசித்துவிடும்
போலி வேஷம் வெட்கித்துக்
கண்ணன் முன்பு மாறிவிடும் ! 2

கோபம், தாபம், வீண்கர்வம்,
டம்பம், செருக்கு, மதியீனம்,
ஜம்பம் எல்லாம் ஓர் நொடியில்
தவிடாய்ப் பொடியாய் போய்விடுமே ! 3

புன்னகை

இடுப்பினில் அரைநாண் அணிந்து
சலங்கைகள் ஓசை செய்ய
பவளவாய்க் குழந்தைக் கண்ணன்
தவழ்ந்து என் முன்னே வந்தான் !

1

புன்னகை முகத்திலெல்லாம்
அன்னவன் கையை நீட்டி
அண்டத்தின் இரகசியம் இந்தா
விண்டுகொள் என்ருன் போலும் !

2

புன்னகை ஒன்றினால் தான்
புவனத்தை வெல்லல் வேண்டும்
அவன் முகம் காட்டும் உண்மை
அடியனேன் அறிதல் வேண்டும் !

3

அழுவார் ஒரு நாள் இது திண்ணம் !

சுவரில் கிறுக்கி விட்டாள் குழந்தை
தவறைக் காட்டி அதட்டிவிட்டேன் ! 1

நாட்கள் பல பறந்தோடினவே
வீட்டை விட்டு ஊர் சென்றாள் ! 2

எவரும் இல்லாத் தனி வீட்டில்
கவரும் கவனம் அக் கிறுக்கல் ! 3

தன்னந் தனிமையில் இருந்திட்டால்
மனமும் வளர வழியுண்டு ! 4

பழைய கிறுக்கல் முறைத்தென்னை
அழுவதால் பயனென என்பது போல் ! 5

குழந்தை உள்ளம் அறியாதார்
அழுவார் ஒருநாள் இது திண்ணம் ! 6

வாழ்க்கைப் போக்கு இதுதானே
தாழ்மையுடனே அறிந்திடுவோம் ! 7

தூய்மையின் வடிவம்

கக்குமோ கதறுமோ அழுமோ சிரிக்குமோ
விக்குமோ போகுமோ நிற்குமோ ஓடுமோ

தூக்கமும் கெடுக்குமோ உடல்நலம் இன்றியே
எக்காலும் அஞ்சாள், அன்புடன் தழுவுவாள்

முக்காலும் தெய்வமே, குழுவியின் தாயே
திக்கெல்லாம் அறிவரே நின் தூய்மையின் வடிவம்!

இந்நாட்டைக் காத்திடவே !

இன்றைக்கு இருந்திட்டான்
இன்றைக்கே மறைந்திட்டான்
என்றைக்கும் இருந்திடுவான்
குன்றாத குண நேரு ! 1

காந்தி மகான் இறந்த தினம்
சாந்தி தெய்வம் மறைந்த தினம்
மீண்டுமின்று வந்துதுபோல்
பேரிடியாய் வந்துளதே ! 2

ஈரெட்டு ஆண்டு முன்னர்
ஊரெல்லாம் எழுந்த குரல்
வீறிட்டு வந்துளதே
மீறிடவே வழியிலையே ! 3

மாந்தருக்குள் மாணிக்கம்
ஏந்தலாம் நம் ஜவஹர்லால்
தந்தை காந்தி சென்ற இடம்
மைந்தன் நேரு போய்விட்டான் ! 4

கேடு என்று சொல்லிவிட்டால்
மூடுவாய் என்றிடுவான்
தேடுவது அவனை எங்கே
வீட்டிலன்றோ கண் அயர்ந்தான் ! 5

அன்னை நீ அழுகின்றாய்
பொன்னை நீ பறிகொடுத்தாய்
உன்னைத் தேற்றிடவே
என்னிடமும் பலமுளதோ ! 6

கண்ணீரால் ஆவதென்ன
விண்ணாடு அவன் சென்ற பின்னர்
செந்நீரைச் சேர்த்து வைப்போம்
இந்நாட்டைக் காத்திடவே ! 7

பாரத ரத்னம்

ஆயிரம் சாஸ்திரிகள் பிறக்கவே வேண்டும்
தாயகம் காத்திட உதித்திட வேண்டும்
மாயமாய் மறைந்திட்டாய் இயற்கையில்

சாஸ்திரி

ஐயகோ அலறுகிறோம் அவனியின் மக்கள் ! 1

நெருக்கடி நேரத்தில் தோன்றிய சாஸ்திரி
கருமையாம் நேரத்தில் ஒளிதந்த சாஸ்திரி
தருமமே உருவமாய்க் காட்சியளி சாஸ்திரி
மருமமாய் மறைந்திட்டாய், பதைக்கிறதே
உள்ளம் ! 2

பணிவுடன் விளங்கினாய் பகட்டிற்கல்லவே
தணிவுடன் தோன்றினாய் பெருமைக்கல்லவே
அணிகலம் புன்னகை மயக்கிட அல்லவே
தணியுமோ எம்வெப்பம், நீ மறைந்தது
இவ்விதம் ! 3

தகையுடன் வாழ்க்கையை அமைத்திட்டாய்
சாஸ்திரி
பகை என வந்திட்டால், கிளி உடன்
கொடுப்பாய்
சுயமதி பிறழாது எவரையும் வென்றாய்
தையையிலாக் காலனை வெல்ல ஏன்
மறந்தாய் ? 4

சிறியதோர் உருவத்தில் பெரியதோர் பேர்வழி
சிறியதாம் நேரத்தில் பெரியபோர் வென்றவா
ளரிகிறது எமதுள்ளம், ஓர் நொடியில்
மறைந்தாய்
புரியாத புதிராக முடிந்தது நின் முடிவு ! 5

மன உறுதி அணியாகப் பணிசெய்யப்
புகுந்தோய்
கனமான பளுவை எளிதாகச் சுமந்தோய்
அனாயாஸமாக நீ உயிர் துறந்த விதமும்
சனம் எம்மைத் துயரத்தில் தள்ளியே
மாய்க்குதே ! 6

பதினெட்டு மாதங்கள் பதவியில் இருந்தாய்
பதினெட்டு ஆண்டு நிகர் சாதனை செய்தாய்
பதியில்லாப் பாரதத்தை கதி பெறவே
செய்தாய்
விதி செய்த சதி நோக்கிக் கண்ணீரும்
விடுகிறோம். 7

வீரத்தால், தாய்நாட்டின் மானத்தைக் காத்தாய்
வீரவழி மானவழி அமைதித் திட்டம்
வகுத்தாய்
வீர எண்ணம், மான எண்ணம், நிறைந்த
தொரு வேளையில்
வீரனாய், மானியாய், உயிர் துறந்தாய்
அந்தோ ! 8

பாகிஸ்தான் இந்தியாவின் பகையை ஒழிக்கவே
தாஷ்கண்டு நாட்டிற்குப் பயணமும் செய்தாய்
மாசற்ற முறையினிலே வெற்றியும் கண்டபின்
பேச்சு, மூச்சின்றியா திரும்பி வரவேண்டும்? 9

இதயத்தில் புனிதா, இதயநோய் உனக்குமா
சிதையாத கருத்துடையோய், சிதைந்திட்டாய்
எப்படி
புதைந்திட்ட பாரதப் பெருமைதனை விடுத்தாய்
கதைபோல ஆயிற்றே, கண்ணிய நின்
மறைவு ! 10

காரணம் இல்லாமல் உயிர் துறந்த ரத்தினம்
 தாரணிக்கோர் நஷ்டத்தை அரைநொடியில்
 கொடுத்தாய்
 மாரதர்கள் போற்றுகின்றார், பாரத ரத்தினம்
 பாரத ரத்தினங்கள் பல பிறக்க அருள்வாய்! 11

(வேறு)

எத்தனைதான் சொன்னால் என்
 எப்படித்தான் அமுதால் என்
 அத்தனை நின் பெருமை
 பழம் கதையாய் ஆயிற்றே!
 சித்தம் உயிர் உடலனைத்தும்
 தாய் நாட்டிற் களித்திட்டாய்
 முத்தன் சாஸ்திரி பெயர்
 பாரனைத்தும் முழங்கிடுமே! 12

சுத்தியத்தின் வெற்றி

வந்தது யுத்தம் வடக்கினிலே
வஞ்சகச் சைனன் வந்திட்டான்
சீறி எழுமின் சோதரரே
சோதாச் சைனனை விரட்டிடவே. 1

பண்டைக்கால நேயத்தைப்
பறக்கவிட்டான் ஓர் நொடியில்
கசடன் கசப்பைக் கக்கிட்டான்
அசடன் அதிர்ச்சி கொடுத்திட்டான். 2

நட்பு வலையை வீசினவன்
நமக்குத் தீங்கு இழைக்கின்றான்
பஞ்சசீலம் பேசியவன்
குண்டு மழையைப் பெய்கின்றான். 3

சுத்த வீரன் இவனல்ல
முதுகில் கத்தி பாய்ச்சிட்டான்
வெட்கம், வெட்கம், இவன் செயல்கள்
வெட்குறத் தண்டனை செய்திடுவோம். 4

“அம்பி தம்பி” என்றிட்டான்
அருகில் சென்றார் நம் வீரர்
தாக்கி விட்டான் அக்கணத்தில்
தருமம் அவனை ஏசிடுமே. 5

பாம்புச் சின்னக் குள்ளனின்
வம்பு விலைக்கு வாங்கிட்டான்
சக்கரம் சுழன்று அறுத்திடுமே
வக்கர ட்ரேகன் வாலதனை. 6

கள்ளம் கபடம் நமக்கில்லை
 உள்ளும் புறமும் ஒத்தவர் நாம்
 கள்ளன் மோசம் தெரியாமல்
 வள்ளல் போல இருந்திட்டோம். 7

புத்தர் பிறந்த இந்நாட்டில்
 பௌத்தம் தழுவிய அந்நாட்டான்
 யுத்தம் செய்திட வந்திட்டான்
 பித்தம் பிடித்தது அவனுக்கே. 8

இனிமேல் மோசம் போவோமோ ?
 கணமும் வாளாய் இருப்போமோ ?
 கச்சை கட்டி இறங்கிடுவோம்
 துச்சன் கொட்டம் அடக்கிடவே. 9

நம்மைக்காத்த இமயத்தை
 உண்மை, காப்போம் இன்றைக்கு
 பார்வதி சங்கர் பனிமலையை
 மாரதவீரர் காத்திடுவோம். 10

எல்லா மக்களும் ஓர்முகமாய்
 இமயம் காக்க எழுந்திடுவோம்
 சமயம் இதுவே செயல் செய்ய
 ஜயமும் நமக்கே பயமில்லை. 11

ஒன்று சேர்ந்தோம் ஓர்கணத்தில்
 என்றும் கிட்டா வாய்ப்பு இது
 நன்று, வந்தது இப்பேரிடியும்
 சான்று ஒன்றே நம் ஒருமைக்கு. 12

வம்பு வாதம் செய்திடவோ
 குற்றம் குறைகள் சொல்வதற்கோ
 நேரம் நமக்கு இன்றில்லை
 செயல்கள் செய்வோம் ஒருமுகமாய். 13

தியாகம் செய்வோம் தடையின்றி
 தியாகபூமி நம்பூமி
 இன்பம் எமக்கு இன்றில்லை
 துன்பம் பொறுத்தல் எமதின்பம் ! 14

பொன்னும் கொடுத்து உதவிடுவோம்
 உதிரம் தந்து களித்திடுவோம்
 எல்லாப் பொருளும் நம் நாட்டிற்கே
 பொல்லாப் பகைவனை ஒழிப்பதற்கே! 15

வீரம் தழைத்த நம்நாட்டில்
 தீரம் செழிக்கச் செய்திடுவோம்
 சுரர்கள் இருப்பிடம் இந்நாட்டில்
 சூரர்கள் செயல்கள் செய்திடுவார் ! 16

தரும பூமி நம்பூமி
 கருமம் ஒன்றே நம் கருத்து
 வானம் தலையில் விழுந்தாலும்
 மானம் காத்து நின்றிடுவோம் ! 17

கண்யம் நமது நாணயமே
 புண்யம் பெறுவோம் போரினிலே
 அந்நியன் வெட்குறச் செய்திடுவோம்
 பணிய வைப்போம் களத்தினிலே ! 18

எல்லைச்சண்டை யெல்லாம் பொய்
 வலுவில் சண்டைக் கிழுக்கின்றான்
 பல்லைப் பிடுங்கி அடித்திடுவோம்
 இல்லை இல்லை என ஓடிடுவான் ! 19

பொறுமை யுடனே இருந்திட்டோம்
 சிறுமை அறியா நம் நாடு
 சொந்த வறுமை மறைத்திடவே
 இந்த நாட்டில் படை எடுத்தான் ! 20

சாந்தி சாந்தி எனச் சகத்திற்கு
காந்தி வழியைக் காட்டினதால்
சக்தி இல்லை என நினைத்திட்டான்
புத்தி வந்திடச் செய்திடுவோம் ! 21

மாநிலத்தாயை வணங்கி நாமும்
மா வைப் பொடி செய முன்வருவோம்
சூ என் லாயை வழி செய்ய
பூகம்பம் போல் சீறிடுவோம் ! 22

மல்லர் ஒருங்கே எழுந்திடுவோம்
எல்லைத்தொல்லை தீர்ப்பதற்கு
வெற்றி முரசு கொட்டிடுவோம்
வீணர் கொட்டம் அழிப்பதற்கு ! 23

இன்று தீரும் சண்டையல்ல
என்றும் நமக்கோர் பேர் விபத்து
இன்று சண்டை நின்றாலும்
பின்னர் வாலை ஆட்டிடுவான் ! 24

நம்மைக் கண்டு அஞ்சியவன்
வாலை ஆட்டா வகை தன்னில்
நாட்டில் எல்லாத் துறைகளிலும்
பாரத சக்தியை நாம் சமைப்போம் ! 25

வீர முரசு கொட்டிடுவோம்
வீரர் ஜவஹர் வழிபற்றி
சத்யம் ஒன்றே வெற்றி பெறும்
சத்யம் சத்யம் இது சத்யம் ! 26

(தில்லி வாஞானியில் ஒளி பரப்பப்பட்டது.)

தியாகம் புரிவோம்!

- பெற்ற சுதந்திரம் போற்றிக் காத்திடத்
தியாகங்கள் செய்திடுவோம்
அண்ணல் காந்தி அறவழி நின்ற
நம் அன்னையைக் காத்திடுவோம் ! 1
- அண்டைக்காரன் சண்டைக்கு வந்திட்டால்
அடித்துத் துரத்திடுவோம்
எல்லைப் புறத்திலே கள்ளமாய் வந்திட்ட
குள்ளனை மாய்த்திடுவோம் ! 2
- துன்பங்கள் இழைத்திட்ட ஈனனை முறித்திட
கங்கணம் கட்டிக்கொள்வோம்
மோசடி செய்திட்ட வஞ்சகர் தன்னை
மண்டியிடச் செய்வோம் ! 3
- கண்ணியம் குறைந்திட்ட அன்னியந்தன்னை
மண்ணினில் தேய்த்திடுவோம்
வஞ்சகக்காரன் வெட்கி மடிந்திட
அஞ்சாமல் போரிடுவோம் ! 4
- வீரப் பிரதாப்சிங் தீர சிவாஜி
தட்டி எழுப்புகின்றார்
ஜான்னி லக்ஷ்மிபாய் நேதாஜி பட்டேல்
தீரத்தைச் சொரிகின்றார் ! 5
- ராஜன் பாபு லஜபத்ராய் பந்த்
ஊக்கம் கொடுக்கின்றார்
லடக்கு மக்கள், நேபா மக்கள்
தென்பு கொடுக்கின்றார் ! 6
- கோடானு கோடி நம் சுதந்திர தியாகிகள்
ஜயஜய என்கின்றார்
கருவிலே இன்றைக்கு தூங்கிடும் குழவிகள்
ஏக்கமாய்ப் பார்க்கின்றார் ! 7

- சாவுக்கும் அஞ்சா நம் சிங்கஜவான்கள்
வெற்றியே பெற்றிடுவார்
பனிவரைமுடிய இமயத்தைக் காத்திடத்
துணிவுடன் செயல் செய்வார் ! 8
- செவ்வுதிரம் தன்னைச் சட்டை செய்யாமல்
தீக்கிரை யாக்குகின்றார்
பீரங்கி முனையிலே அச்சமுமின்றிக்
காவலும் காக்கின்றார் ! 9
- கொட்டும் பனியிலும் கல்லிலும் முள்ளிலும்
கருமமே கண்ணனார்
அன்று பாரத யுத்தத்தில் கீதையில் சொன்னதை
நேரிடச் செய்கின்றார் ! 10
- நம்மிந்திய ஜவான்கள் இதுவரை புரிந்திட்ட
தீரம் எத்தனையோ !
சரித்திரம் வியந்திட, வையமும் மகிழ்ந்திடச்
செய்கிறார் தியாகத்தை ! 11
- அவர் செய்திடும் தியாகத்தைப் பொன்னிலே
பொறித்தால்
போதவும் போதாது
அன்னவருக்கு நன்றி செலுத்துதல்
தியாகம் செய்திடுதல் ! 12
- சுதந்திரம் காத்திடச் செய்திடும் கடமையில்
யாவார்க்கும் பங்குண்டு
ஆண்களும் பெண்களும் அவரவார்க்குந்
அரும்பணி செய்திடணும் ! 13
- இமயமும் கன்னியும் மேற்றிசை கீழ்த்திசை
இந்தியர் திரண்டிட்டால்
யாவரும் ஒன்றுய்ச் சீறி எழுந்தால்
ஆகாதது முண்டோ ? 14

சிறியவர் பெரியவர் பாலர்கள் மாதர்கள்
யாவர்க்குமோர் கடனே
சிறியது பெரியது எப்பணி செய்யினும்
அன்னை அன்புடன் வரவேற்பாள் ! 15

அன்னியத் தனையில் கட்டுண்ட நிலையை
தெறித்து விழச்செய்தோம்
சுதந்திர இந்தியர் சுதந்திரம் காப்பது
தியாகம் ஒன்றாலே ! 16

ஆயுதம் இன்றிக் கத்தியுமின்றிப்
பெற்றோம் சுதந்திரத்தை
ஆயுதமுடையோர் கத்தியுமுடையோர்
காப்போம் தியாகத்தால் ! 17

இஷ்டம் போலத் தியாகம் செய்ய
கஷ்டம் அன்றைக்கு
இஷ்டம் போலத் தியாகம் செய்ய
உரிமை இன்றைக்கு ! 18

குமரன் போலத் தடியடிபட்டோர்
ஈந்தார் சுதந்திரத்தை
அமரர் அவர்செயல் நினைவில் வைத்து
காப்போம் நாடதனை ! 19

இந்தியா இருந்தால் இந்தியர் வாழ்வோம்
என்பது பேருண்மை
இந்தியா செழிக்க இந்தியர் செய்வோம்
ஈடிணையில் தியாகம் ! 20

அன்றைக்குப் பெற்ற சுதந்திரம் தன்னை
இன்றைக்குக் காத்திடுவோம்
தியாகம் செய்து, தியாகம் வளர்த்துத்
தியாகம் போற்றிடுவோம் ! 21

ஆயிரமாயிரம் ஆயிரமாண்டாய்
 அறைகின்றன மறைகள்
 இந்தியப் பண்பு, இந்திய நெறியும்
 தியாகம் ஒன்றென்றே ! 22

தியாகத்தைப்போல் ஓர் ஆயுதம் அவனியில்
 அழிவற் றிருந்ததில்லை
 ஆக்கிரமக்காரர் அடைவது அபஜயம்
 அது என்றைக்கும் ஓர் உண்மை ! 23

நம்பாரதத் தாயை பெருமிதத்துடனே
 பூரிக்கச் செயல் வேண்டும்
 மோகனன் அளித்த நவ பாரத இந்தியா
 என்றைக்கும் வாழ்ந்திடுக ! 24

.(தில்லி வாடுனாலியில் ஒலி பரப்பப்பட்டது.)

நான் ஏன் பிறந்தேன் ?

(தத்துவ ஞானியின் நோக்கில்)

ஏழை ஏன் பிறந்தேன் ஜகதீசா
ஊழ்வினைப் பயனைச் சொல்லாதே
மூழ்கிய வாழ்க்கை ஆழியிலே
ஆழம் அறிவதும் எப்படித்தான் ?

1

காலம் காலமாய் இக் கேள்வி
ஓலமிட்டு வருகிறது
ஏலம் அன்றோ இதற்குப் பதில்
மூலப் பொருளே விடை சொல்வாய் !

2

“தொட்டது எதற்கும் ஈசனெனும்
தொட்டில் பழக்கம் கைவிடுவாய்
எட்டிய வரையில் சிந்திப்போம்”
மட்டில் குரலொன்று கேட்டது, ஆ !

3

அக்குரல் எழுப்பிய அமுதோசை
இச்செவி கேட்டதோர் பாக்கியமே
அக்கம் பக்கம் உள்ளோரே
தக்க முறையில் செவி சாய்ப்பீர் !

4

இறைவன் பெயரும் எழுந்து விட்டால்
உரக்கக் கேட்கும் தென்புக் குரல்
சிறந்த வழியைக் காட்டிவிடும்
திறக்கா உண்மை உலகிலுண்டோ ?

5

பிறந்ததின் பயனோ சொல்லடங்கா
 சிறந்தது “ஒன்றே” என்பதல்ல
 திறக்கும் திறவுகோல் மெய்ஞானம்
 பிறக்கும் மேல்மேல் பல ஒளிகள் ! 6

பயனில்லாப் பிறவி உலகிலில்லை
 அயனும் அறிவான் அன்றிருந்து
 சுயமாய் முயற்சிகள் செய்துவிட்டால்
 சுகமாய் அளிக்குமே மெய்ஞானம் ! 7

மறைந்த பொருள்கள் எத்தனையோ
 அறிந்தது ஏனோ ஓர் திவலை
 கரைத்துக் குடித்திட விரும்பியவர்
 விரிந்த உலகில் ஞானிகளே ! 8

மாறுதல் மிகுந்த வையத்தில்
 ஆறுதல் கொடுப்பான் உண்டென்றால்
 தீர்ப்பு ஒன்றே ஞானியென்று
 கூறுவன், அதிலே யான் ஒருவன் ! 9

பிறந்தேன் தத்துவ ஞானி யென்றால்
 உரக்கச் சிரிப்பார் பாலர்களும்
 பிறந்த பொழுது யாவருமே
 இறைவன் மலர்த்தின மலரன்றோ ! 10

நாட்கள், ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டால்
 ஆட்கள் அவரவர் தன்மையினால்
 மீளும் வகை ஒன்றை ஆக்கிடுவார்
 கேளும் நீரும் என் முறையை ! 11

பிறப்பின் பயன்கள் என்னவென்று
உறைத்திட வாய்ப்பு இன்றைக்கு
அறிந்தேன், வாழ்க்கை அனுபவத்தில்
தெரிந்ததைச் சொல்வேன், கேட்டிடுவீர் ! 12

தத்வ ஞானி என எனைச் சொன்னது யார் ?
குற்றம் அன்றோ இப் பேச்சு
சீற்றம் கொள்வதால் யாது பயன் ?
ஏற்றம் பெறவே சொன்னார் போல் ! 13

“ வரண்ட பாலை இவ்வையம்
நிறைவு எங்கே ” எனக் கேட்போரே
திறந்து பார்ப்பீர் ஐம்புலனை
சிறந்த உண்மைகள் புலப்படுமே ! 14

கடைவோம், கடைவோம் வையத்தை
அடைவோம், அடைவோம் அமர உண்மை
தடையோ இல்லை தரணியோரே
உடைமை ஞானம் என உழைப்பீரே ! 15

வாழ்க்கை உண்மையை அறிந்திடுதல்
வாழ்க்கை உண்மையை அறிவித்தல்
வாழ்க்கை உண்மையில் வாழ்ந்திடுதல்
வாழ்க்கை உண்மையில் வாழ்வித்தல் 16

உள்ளத்தில் உள்ளது ஒளியெனவும்
பள்ளம் காட்டும் மேடெனவும்
தவறு காட்டும் நெறி எனவும்
கவரும் பணிவால் புல் எனவும் 17

கள்ளம் கபடம் இருந்திடினும்
அள்ளும் அன்பும் உலகிலுண்டு
கள்ளன் கூட உயர்ந்திடலாம்
அள்ளி ஞானம் புசித்திட்டால் ! 18

பிறந்தோர் எவர்க்கும் உலகினிலே
திறமை உண்டு ஓர் துறையில்
குறையா ஆற்றல் கோல் கொண்டு
நிறைவு செய்வீர் ஞானத்தால் ! 19

குறி ஒன்று உலகில் இலக்கு வைத்து
நெறியுடன் அதையும் அடைந்திடவே
தீரச் செயல்கள் செய்திடுவீர்
வெற்றி தோல்வி மறந்திடுவீர் ! 20

வாழ்க்கை பயனிலை என்பதெல்லாம்
தாழ்மை மனதே என்றறிவீர்
கோழை போல உழலாமல்
வேழம் போல் முன்னேறிடுவீர் ! 21

இதனைப்போன்ற அரும் மெய்யை
விதம் விதமாகப் பரப்பிடவே
யுக யுகமாக வந்துள்ளார்
தகுந்த வழியில் மெய்ஞானிகளும் ! 22

சங்கரர், மத்துவர், இராமானுஜர்,
இங்கித சாக்கியர், ஜினதேவர்,
எங்கள் கபிலர், இரமண ரிஷி
மங்கா ஹம்ஸர், இராமகிருஷ்ணர், 23

அன்பிற்குவமை இயேசு நாதர்
பண்டைச் சைனாவின் கன்ப்யூஸியஸ்,
இன்றும் புகழுடை சாக்ரதரும்
மனதை விட்டு அகலுவரோ ? 24

தவறில் ப்ளேடோ அறிஸ்டாடில்
உவமை இல்லா காந்தி மகான்
தவறும் செய்தால் கிடைத்திடுமா
பவ ஸாகரம் மீளும் வகை சொன்னார். 25

கோதே என்னும் தத்வஞன்
“ஸோகம் அது நான்” எனப் போற்றியவன்
சோதி, சோதி இருபதங்கள்
போதிக்கும் ஒலியை இன்றெல்லாம் ! 26

எத்தனை எத்தனை பெரியோர்கள்
எத்தனை எத்தனை விதமாக
சத்தியக் கொள்கையைத் தந்துள்ளார் !
சத்தம் இன்றி மறைந்துள்ளார் ! 27

அத்தனை பெரியோர் மரபினிலே
சிந்தனை இல்லா என்னையுமே
விந்தை மனிதனாய் செய்த சக்தி
தந்தாய் உன்னை வணங்குகிறேன் ! 28

தத்வ ஞானிகள் பல போர்கள்,
ஆத்மிக வழியில் வந்துள்ளார்
முக்தி முறையை வகுத்துள்ளோர்
பித்தன் நானும் பிதற்றுகிறேன் ! 29

மெய் ஞானம் தன்னை அறியுமுன்னர்
மெய்யெனும் பொய்யை மறப்பேனே
திண்ணைப் பேச்சை உதறிவிட்டு
எண்ண ஆழியில் குதிப்பேனே ! 30

தத்வ ஞானி தவத்தைச் செய்யான்
தவமோ இதயத் தூய்மை என்பான்
பித்தம் பிடித்தவன் என்பார் சிலபேர்
சித்தம் இவனுக்கில்லை என்பார் ! 31

ஞானி என்பவன் சொல்வதெல்லாம்
கானில் கூவுதல் போல் என்பார்
ஆயினும் ஏதோ ஓர் நாளில்
வைய மெல்லாம் கைகூப்பும் ! 32

கிருஷ்ணன் சொன்னான் கீதையிலே
சிறப்பீர் தம் தம் தொழிலினிலே
சிறுகச் சொன்னான் அன்றைக்கு
பெருகுது அவ்வொலி இன்றைக்கு ! 33

சொன்னம் தேடிச் செல்வானேன்
தன்னுள் சோதி அறிந்து விட்டால்
மன்னன் பதவியும் வேண்டேனே
மின்னல் ஒளிபோல் மிளிர்வேனே ! 34

உண்மை உண்மை உலகெல்லாம்
கண்ணைத் திறந்து பார்த்திட்டால்
மண்ணில் இல்லாப் பொருளில்லை
விண்ணைக் கடந்து பறப்பானேன் ? 35

உண்மை ஒலிக்காகப் பொருளில்லை
கண்ணை முடியும் நோக்கிவிட்டால்
எண்ணில் அடங்குமா, சொல்வோமேல்
திண்ணம் அசந்து போய்விடுவீர் ! 36

மாயை இல்லை இவ்வுலகம்
சாயை இல்லை இவ்வுலகம்
பேயும் இல்லை இவ்வுலகம்
மெய்யே என்றே உணர்ந்தேனே ! 37

குறைவு குறைவு எனக் குதிப்போர்க்கு
நிறைவு நிறைவு எனப் பறைசாற்ற
முறையை முறைமையாய்க் கொண்டுள்ளேன்
பிறவிப் பயனும், அது ஒன்றே ! 38

தத்துவஞானி தரும் உண்மை
தித்திக்குமே நீர் சுவைத்திட்டால்
எத்திக்கும் எட்டிடும் இவ்வின்பம்
சித்திக்குகந்த தோர் வழிகாட்டி ! 39

உலகில் சிறந்தது மெய்ஞானம்
செலவு வரவு அதற்கில்லை
கலக்கம் இன்றி அடிவைத்தால்
விலக்கம் பெறுமே தடைகள் எல்லாம் ! 40

நல்லதைக் காண்பான் எதிலும் ஞானி
அல்லது இல்லை என அலசிப் பார்ப்பான்
கல்லையும் கண்ணால் குடைந்து பார்ப்பான்
அல்லலில் உண்டு இன்பம் என்பான் ! 41

பிறந்தேன் ஞானியாய்ப் பணத்திற்கில்லை
 பிறந்தேன் ஞானியாய்ப் புகழுக்கில்லை
 பிறந்தேன் ஞானியாய் எழுப்பிடவே
 உறங்கும் உலக மாந்தர்களை ! 42

கட்டுப்படுத்துவார் யாருண்டு
 கட்டுப் படுத்திடும் பொருளேது
 முட்டுக்கட்டைப் போட்டிடினும்
 எட்டுத் திசையும் புகழெட்டும் ! 43

வாழ்க்கை ஆழியில் தினதினமும்
 மூழ்சி எடுப்பேன் முத்தல்ல
 ஊழிக்காலம் முடியும் வரை
 வாழும், நிலைக்கும் உண்மைகளை ! 44

நோபல் பரிசு கொடுத்திடினும்
 போ போ என்று உதறிடுவேன்
 மோசம் போவன் ஞானியானு
 தோஷம் பார்ப்பான் ஆசையிலே ! 45

ஏனோ ஏனோ ஏ இறைவா
 என் கண்முன் நீ வினையாடுகிறாய்
 தன்னேரில்லாப் பேருண்மை
 சின்னப் பொருளிலும் காட்டுகிறாய் ! 46

தத்வ ஞானம் என்பதெல்லாம்
 ஆத்ம சாந்திக்கடிப்படையே
 உத்தம இதயக் கமலத்தை
 சுத்த நெறியில் செலுத்துவதே ! 47

வாழ்க்கை உண்மை அனுபவத்தை
தாழ்மை யுடனே தரணியோர்க்கு
பிழிந்து எடுத்துக் கொடுப்பதிலே
எழும்பும் சாந்திக் கீடுண்டோ?

48

பச்சிளங் குழந்தை மனம்போல
ஸ்வச்சமாய் செய்வாய் இதயத்தை
எஞ்சிய நாளில் இதை நிறுவிடவே
தஞ்சம் புகுந்தேன் உன் குரலை!

49

கேள்வி என்ன நீ கேட்டாயே
தெள்ளிய ஞானம் பெற்ற நீயும்
உலகம் உய்ந்திட வழி சொன்னாய்
மீளும் வகையும் மொழிந்திட்டாய்!

50

பிறந்ததின் பயனெனக் கேட்டேனே
இறக்க மனமும் எனக்கில்லையே
நிறைந்த உலகில் எத்தனையோ
மறைந்த செல்வம் இனுமுளதே!

51

செய்திட உய்வுற எத்தனையோ
வையமெல்லாம் தெரிகிறதே
ஐகதீசா கொடுப்பாயே பல பிறவி
அதற்கே நானும் பிறந்தேனே!

52

(பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கக் கவியரங்கத்தில் பாடப்பட்டது.)

தமிழ்த் தேவி !

தமிழென்னும் ஓர் தேவி இதயத்தில் திகழ்வாள்
தமிழுக்கு அழகு செய்ய நாம் எல்லோரும்
முயல்வோம் !

கமழ்கின்ற வசனம் எனும் பட்டாடை அளிப்போம்
அமிழ்தான கவிதையாம் கிரீடமும் வைப்போம் !

சிறுகதை புனைந்திட்ட மணியாரம் இடுவோம்
விறுவிறுப்பான பல் அரும் நவீன வகைகள்
முறையான வியாசங்கள், கட்டுரைத் தொடர்கள்
மறுமலர்ச்சி மலர் மாலை பாதத்திலிடுவோம் !

தமிழ்மொழிச் செல்வங்கள், தரணிக்குத் தருவோம்
விதவித பாஷைகளில் இலகுவாகப் பெயர்த்தும்
பிறமொழிச் செல்வங்கள் தமிழிலும் புனைந்து
தென்பாக இவள் தலை நிமிர்ந்திடச் செய்வோம் !

மொழியின் வளர்ச்சியே இவள் அருந்தும் உணவு
இலக்கியச் சுவையே இவள் மகிழும் அத்தர்
அறியாமல் பெருஞ்சக்தி அடைந்திடவும் செய்வாள்
உணராத உண்மைகளை ஓர் கணத்தில் தருவாள் !

கடன் ஒன்று!

பாரதத்தின் பெருமைகளைப்

பாரிலுள்ளோர் பார்த்திடுவீர்!

பிரும்மாண்டக் கோயில்களும்

பிரமிப்பு மிக்க காட்சிகளும்!

1

எங்கெங்கே சென்றாலும்

எழில் மிகுந்த தோற்றங்களும்

மனதிற்கு மணமுட்டும்

மாவிந்தைப் பாறைகளும்!

2

சிற்பங்கள் வெட்டுகளும்

சிறப்பு மிகு ஓவியமும்

அப்பப்பா பார்த்திட்டால்

அசந்திடுவார் வையத்தார்!

3

புண்ணிய இப் பூமியிலே

பிறப்பெடுத்த நமக்கெல்லாம்

செய்வதற்குக் கடன் ஒன்று

அச் செழுமை வளர்த்திடுதல்!

4

சிறு பூசல் செய்யாமல்

சிறு செயலும் செய்திட்டால்

பல துளி சிறு வெள்ளம்

பல வெள்ளம் போற்று கடல்!

5

துமிகள்

1. துவக்கம்

நற் செய்கை செய்வதில் தப்பேதப்பா
 திரும்பித் திரும்பிக் கேட்பானேன்?
 சிறப்பை ஒன்றைத் துவக்கிவைத்தால்
 மேன்மேல் நன்மை ஓங்கிடுமே !

2. முயற்சி

தப்பு யாவையும் விட்டு விட்டு
 ஒப்பில் முயற்சியைக் கைக்கொள்வாய்
 காலம் வேகமாய் ஓடிவிடும்
 மாலையில் வருத்தம்தான் மிஞ்சும் !

3. சக்தி

சக்தி இருக்கிறது எவரிடமும் அதை
 தட்டி எழுப்படா உன் கடமை
 கிட்டாத பொருளும் உலகிலில்லைத்
 திட்டமாய்ச் சக்தியை வளர்ப்பாயடா !

4. உடனே செய்

கையுடன் காரியம் செய்திடுவாய்
 ஒத்திப்போட்டால் கெட்டுவிடும்
 செய்வன செய்வாய் இக்கணத்தில்
 சோர்வு யாவையும் சிதறடிப்பாய் !

5. கல்வி !

செல்வி நீ செய்வது சரியல்ல
சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துவிட்டேன்
கற்ற லன்றோ பயனுண்டு
மறுத்தால் துன்பம் உனதன்றோ !

6. சான்றாண்மை !

பரீட்சை செய்வது பெரும் பிசகு
பெரியோர் பெருமை அறிந்திடவே
தானாய் விளங்கும் தவிப்போர்க்கு
தருணம் வந்தால் அவர் மகிமை !

7. வலிமை !

சுட்டு எரிப்போம் செம்மையாகத்
துட்டர் கயவர் அரக்கர்களை
இராம லீலைத் திடலினிலே
நடக்கும் லீலை இதுதானே !

8. ரஸனை !

தகித்திடும் வெயிலிலும் தவித்திடும் பொழுதும்
தனிப்பெரும் அழகை ரஸித்திடல் கடனே !

9. மௌனம் !

உலக இயல்பு பேச்சை வளர்த்தல்
 பேச்சு வளர்ந்தால் வருமே கோபம்
 கோபக் கனலில் மங்கும் மதியை
 மதியை இழக்கா மௌனம் வேண்டும்
 மௌனம் ஒன்றால் இயல்பு மாறும் !

10. பிரிவு !

விடையும் பெற்றுப் பிரிவோர் சொல்லும்
 கடைசி வார்த்தை இரண்டு ஒன்று
 தடையே இன்றி உள்ளம் உருக்கும்
 மடைபோல் இருதயம் கனியச் செய்யும் !

11. நான் யார் ?

நான் யார், நான் யார் தெரியவில்லை
 மனிதன் தவிக்கிறான் தரணியிலே
 உண்மை அறிவது இன்றில்லை
 பின்னர் அறிவதால் பயனேது !

12. வறுமை

அன்றாடம் உயிர் வாழ்ந்து தள்ளாடி வருவான்
 மன்றாடிக் கேட்டு அவன் தயங்கியே நிற்பான்
 என்றைக்கும் பிச்சை கேட்கும் அவன் பரிதாபம்
 பாரீர்

கண்ணாவி நிலைமையிது மாருதோ இறைவா !

13. கருணை

கண்ணைக் கண்ணீரால் நனைத்திடவே அறியாதான்
மண்ணில் பொழியா வான்மேகம் போலாவான்

14. தூய்மை !

கானிலே மலரினுள்ளே நறுமணம் வீச
வைத்தோன்
மானிடர் இதயம் தன்னை மாசறச் செய்யவில்லை
பெயரிலாப் பூவில் கூட இனித்திடும் மதுவை
வைத்தோன்
பெயருடன் வாழ்வோர் நாவில் இனிமையை
வைக்கவில்லை !

15. உண்மை !

உண்மையைத் தேடியே உலகெலாம் செல்வோர்
தன்னிலே நோக்கார் தனிப் பெருஞ் சோதி
மண்ணிலே பிறந்த நாம் மணத்துடன் வந்தோம்
மணத்தையே நுகர்ந்திட மனத்தையோ
செலுத்தோம் !

16. சுவை !

தயிரும் இனிமை தேனும் இனிமை
திராசை அமிருதம் தனித்தனி இனிமை
எவரெவர் மனது எதை நாடிடுமோ
அவர்க்கு அப்பொருள் அதிக இனிமை !

17. பூசை !

பூவினால், கனியினால், பொன்னினால் செய்யும்
 பூசையை வேண்டியா நிற்கிறாள் சொல்வீர் !
 கருத்தினால் கருதியே, உள்ளிலே உருகியே
 மெய்யையும் மறந்திடில் மெச்சுவாள் தேவி !

18. வேண்டுதல் !

கனிவு பிறக்கவேண்டும் கற்றோர்கள்
 சேர்க்கையினால்
 கனவிலும் நல்லெண்ணம் தானாக வரவேண்டும்
 மனதிற்குள் மலராதோ அகிலத்தின் பெரு
 உண்மை
 எனதீன்பம் இதுதானே அருள்வாயே காமாட்சி !

19. நினைவு !

கண்ணைப் பறித்திடும் இம்மாந்துளிகள்
 கண்ணைத் திறந்து பார்க்கச் செய்யும்
 எல்லையற்ற தோர் பரம்பொருளை நினை என
 என்றென்றும் சொல்லிடத் துளிர்ந்ததுபோல்

20. நிறை !

இல்லை யென்ற அழகையே
 இருப்பவரிடம் உள்ளது
 இருக்கு என்ற இன்பமே
 இல்லாரிடம் நிறைந்தது !

121

21. பணிவு !

அற்பமாம் பொருளே ஒன்று
அகிலத்தில் இல்லை யப்பா
பணிந்திடும் புல்லைப் பார்ப்பாய்
புலப்படும் இந்த உண்மை !

22. தொண்டு.

பணிந்திடுவேன் ஈசனடி வரமொன்று கேட்பதற்கு
மணிவேண்டேன் பொன் வேண்டேன் மக்களுமே
யான் வேண்டேன்
தணியா உவகையுடன் தரணிக்கு
உழைத்திடுவோர்
பணி செய்யும் பலபேரைப் பாரினிலே
சமைத்திடவே !

தமிழ்க்கிளி—தாலாட்டு !

ஆராரோ ஆராரோ அருமந்தா துயில் புரிவாய்
 அழகுமிகு தென்னகமே! திருக்கோயில் இருப்பிடமே
 மாஞ்சோலை, பூஞ்சோலை, சம்பகங்கள் மலரிடமே
 பச்சைப்பசேர் எனப் பயிர்கள் கண்குளிரும்
 என்ன காட்சி !

தென்னை, கமுகு, பனை, நிமிர்ந்து நிற்கும் தமிழகமே
 ஆராரோ, ஆராரோ, அருமந்தா, துயில் புரிவாய்! 1

காவிரியின் அழகுக்கு உவமை தான் எங்குண்டு?
 குற்றூல அருவிக்கோர் ஈடு இணை தானுண்டோ?
 நல்லகத்தில் தான்பிறந்தாய், நல் முத்துப்
 பிறப்பிடத்தில்

தென்குமரி ஓயிலும் தான் தேடினும் கிட்டிடுமோ?
 வையகத்தில் தான் உண்டோ தென்னகத்தின்
 தனிச்சிறப்பு ?

துயில் கொள்வாய், பசும் குழந்தாய், என்னமுதே!
 தமிழ்க்கிளியே ! 2

... ११ ११
... १२ १२
... १३ १३
... १४ १४
... १५ १५

ஹா. கி. வாலம் எழுதிய நூல்கள்

தமிழ் பாடல்கள்

1. மோகன முருவல் (காந்தியின் தலைமையில் நடந்த சுதந்திரப் போராட்டம் பற்றியது) 2 00
2. மோகன முரளி (இயற்கையின் அழகுகள், மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள வனப்பான ஸ்தலங்கள் பற்றியது) 3 25
3. மோகன வாணி (பால பகவத்கீதம்) 3 25
4. மோகன அமுதம் (கிருஷ்ண கர்ண மிருதத்தின் தமிழாக்கம்) 4 00
5. மோகன லீலை (கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் பால பருவம் பற்றியது) 5 00
6. திருமால் திரு ஆயிரம் (விஷ்ணு சகஸ்ரநாம தமிழாக்கம்) 1 00
7. வடி வழகி திரு ஆயிரம் (லலிதா சகஸ்ர நாம தமிழாக்கம்) 1 50
8. அழகின் அலை (ஆதிசங்கரரின் செளந்தர்ய லஹரி தமிழாக்கம்) 1 00
9. வெங்கிடேச சுப்ரபாதம் (தமிழாக்கம்) 1 30
10. பஜகோவிந்தம் (சமஸ்கிருத மூலத்தின் தமிழாக்கம்) இனம்
11. செங்கதிர் துதி (ஆதித்ய ஹிருதம் தமிழாக்கம்) இனம்

ஆங்கிலத்தில்

12. The vow of Panchali (பாஞ்சாலி சபதத்தின் மொழி பெயர்ப்பு) 2 00

ஹிந்தியில்

13. மோகன லதிகா (ஆண்டாள் ஆழ்வார்கள் பற்றியது) 2 00
14. பஜ கோவிந்தம் (சமஸ்கிருத மூலத்தின் மொழி பெயர்ப்பு) 0 25

கிடைக்குமிடங்கள் :

தூல் 1 முதல் 5 வரை, மற்றும் 12, 13, 14 ஆகியவை :

திருமதி ஹா. சி. வாலம்

11, கொலாபா சேம்பர்ஸ்,

வோட் ஹவுஸ் ரோடு,

பம்பாய்-5. (BR)

டெலிபோன் : 214028.

தூல் 6 முதல் 8 வரை :

ஹிக்கின்பாதம்ஸ்

மவுண்ட்ரோடு, சென்னை-2.

மற்றும்

ரயில்வே புத்தக நிலையங்கள்.

தூல் 9 முதல் 11 வரை :

திரு. பி. ஜி. நாதமுனி

தெய்வீக வாழ்க்கை சங்கம்,

23, வைகுண்டப் பெருமாள் மாடவீதி,

காஞ்சிபுரம்-2.

திருமதி ஹர். கி. வாலம் அவர்களின்

பிரசுரமாக வேண்டிய நூல்கள்

கவிதை :

1. பாலநீலமணி (பாகவதம்) 2. அன்புப் பொற்சரடு (நாரதர் பக்தி சூத்திரம்) 3. புஜங்க மாலை (சங்கரர் இயற்றிய புஜங்கத் துதிகள்) 4. எம்பிரான் ஐம்பது 5. விண்ணப்ப மாலை (துளசிதாசர் விநய பத்திரிகா) 6. சத்துருக்கின சரிதம் 7. பாரதப் பிரதாபம் 8. அறவழி (புத்தர் தம்மபதம்) 9. பாரத சுப்ர பாவம் (பாரதப் பெருமை) 10. தேவி மகாத்மியம் 11. சிவா னந்த லஹரி 12. திருமலைப் பாடல்கள் 13. தனிப் பாடல்கள்.

உரை நடை :

1. இராமாயண இரத்தினாகரம் (வால்மீகி, கம்பர், துளசி ஒப்புநோக்கு நூல்) 2. பால பாகவதக்கனி (சுகர், ஸுந்தாஸ், பெரியாழ்வார், ஒப்புநோக்கு, இலக்கிய விமரிசனம்) 3. சொற் பொழிவுகள் 4. கட்டுரைத் தொகுதி 5. இலக்கிய இன்பம் 6. மொழிச் செல்வம்.

நாடகம் :

1. தெய்வச் சிலம்பு 2. கருணை முகில் (புத்தர் வரலாறு) 3. மாங்கனி மாணிக்கம் (காரைக்கால் அம்மையார் வரலாறு.)

மற்றும் பல தமிழ், இந்தி, வடமொழி, ஆங்கில நூல்கள்

குறிப்பு :—(பிரசுரகர்த்தாக்கள் இவைகளில் எதையாவது பிரசுரிக்க விரும்பினால் ஆசிரியைக்குத் தயவுசெய்து எழுதும்படிக்கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.)

இ தே ஆ சி ரி ய ரி ன்

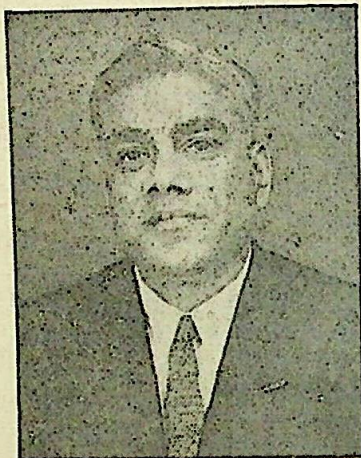
நூ ல் க ள்

ஊ ற் று த் து மி

மு கி ல் து மி

விரைவிலேயே வெளிவர இருக்கின்றன.

தொழில் துறையில் பொறி இயல் வல்லுநரான இந்நூலின் ஆசிரியர் திரு. பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி (பி.யீ. எம்.ஐ.யீ. எம்.ஐ.எஸ்.) தற்பொழுது மிலிடெரி என்ஜினீர் சர்வீஸில் ரூபரெண்டென்டிங் ஸர்வேயர் ஆப் வொர்க்ஸ்—ஆக பம்பாயில் பணியாற்றி வருகிறார். அன்றாடத் தொழில் அலுவல்களுக்குப் பிறகு அவ்வப்பொழுது கிடைக்கும் அவகாசத்தை இலக்கியப் பணியிலும், சமூகத் தொண்டிலும் ஈடுபடுத்தும் இயல்பு உள்ள இவர், தன் மனதில் ஏற்படும் எண்ணங்களை கவிதை யாகவோ, வசனத்திலோ எழுதிவைத்துக்கொள்ளும் ஓர் இனிய பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டுள்ளார். அதன் விளைவே இந்தப் புத்தகம்.

இது புதுமை யுகம். எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் காண்கிறோம். சாதாரணப் பொருள்களில்கூட புதுமை மிளிரக் காண்கிறோம். விஞ்ஞானத்தில் புதுமை, இலக்கியத்தில் புதுமை, தொழில் துறையில் புதுமை. இப்படியாக தற்காலத்தில் புதுமை ஆட்சி செய்யாத இடமே இல்லை என்று சொல்லலாம். இவ்வகையில் இந்தக் கவிதைத் தொகுதி இதுவரை இல்லாத ஒரு புதுமையாகக் காண்கிறது.